

PETA KNJIGA MOJSIJEVA

KOJA SE ZOVE ZAKONI PONOVLJENI

GLAVA 1

Ovo su reči koje govori Mojsije svemu Izrailju s onu stranu Jordana, u pustinji, u polju prema Crvenom moru, između Farana i Tofola i Lovona i Asirota i Dizava,

1:2 Jedanaest dana hoda od Horiva preko gore Sira do Kadis-Varnije.

1:3 A beše četrdesete godine prvi dan jedanaestog meseca, kad Mojsije kaza sinovima Izrailjevim sve što mu beše zapovedio Gospod da im kaže,

1:4 Pošto ubi Siona, cara amorejskog koji življavaše u Esevonu, i Oga cara vasanskog koji življavaše u Astarotu i u Edrajinu.

1:5 S one strane Jordana u zemlji moavskoj poče Mojsije kazivati ovaj zakon govoreći:

1:6 Gospod Bog naš reče nam na Horivu govoreći: Dosta ste bili na ovoj gori.

1:7 Obrnite se i podignite se i idite ka gori amorejskoj i u svu okolinu njenu, u ravnice i u brda i u doline, i na jug i na bregove morske, u zemlju hanansku i na Livan i do reke velike, reke Efrata.

1:8 Eto, dao sam vam zemlju, uđite u nju, i uzmite zemlju, za koju se zakleo Gospod ocima vašim, Avramu, Isaku i Jakovu, da je im je dati i semenu njihovom nakon njih.

1:9 I rekoh vam onda govoreći: Ne mogu vas nositi sam.

1:10 Gospod Bog vaš umnožio vas je, i eto vas danas ima mnogo kao zvezda nebeskih.

1:11 Gospod Bog otaca vaših da vas umnoži i još hiljadu puta više, i da vas blagoslovi kao što vam je kazao.

1:12 Kako bih ja sam nosio muke vaše, bremena vaš a i raspri vaše?

1:13 Dajte iz plemena svojih ljude mudre i vešt e i poznate da vam ih postavim za starešine.

1:14 Tada mi odgovoriste i rekoste: Dobro je da se učini što si kazao.

1:15 Tada uzevši starešine od plemena vaših, ljude mudre i poznate, postavih vam ih za starešine, za hiljadnike i stotinare i pedesetare i desetare i upravitelje po plemenima vašim.

1:16 I zapovedih onda sudijama vašim govoreći: Saslušajte raspri me u brašom svojom i sudite pravo između oveka i brata njegovog i između ljudi koji je s njim.

1:17 Ne gledajte ko je ko na sudu, saslušajte i malog i velikog, ne bojte se nikoga, jer je sud Božji, a stvar koja bi vam bila teška iznesite pred me da je učinem.

1:18 I zapovedih vam onda sve što ćete učiniti.

1:19 Potom otišavši od Horiva preko osmo svu onu pustinju veliku i strašnu, koju videste, idite ka gori amorejskoj, kao što nam zapovedi Gospod Bog naš, i do osmo do Kadis-Varnije.

1:20 Tada vam rekoh: Dođte do gore amorejske, koju nam daje Gospod Bog naš.

1:21 Gle, dao ti je Gospod Bog tvoj tu zemlju, idi i uzmi je, kao što ti je rekao Gospod Bog otaca tvojih; ne boj se i ne plaši se.

1:22 A vi svi dođte k meni i rekoste: Da pošaljemo ljude pred sobom da nam uhode zemlju, i da

nam jave za put kojim }emo i}i i za gradove u koje }emo do}i,

1:23 I to mi bi po volji, i uzeh izme|u vas dva-naest ljudi, iz svakog plemena po jednog;

1:24 I oni se podigo{e i izi{av{i na goru do|o{e do potoka Eshola, i uhodi{e zemlju;

1:25 I nabra{e roda one zemlje i doneso{e nam, i javi{e nam govore}i: Dobra je zemlja, koju nam daje Gospod Bog na{.

1:26 Ali ne htete i}i nego se suprotiste zapove-sti Gospoda Boga svog.

1:27 I vikaste u {atorima svojim govore}i: Mrzi na nas Gospod, zato nas izvede iz zemlje misirske, da nas da u ruke Amorejcima i da nas potre.

1:28 Kuda da idemo? Bra}a na{a upla{i{e srce na{e govore}i: Narod je ve}i i vi{i od nas, gradovi su veliki i ogra|eni do neba, pa i sinove Enakove videsmo ovde.

1:29 A ja vam rekoh: Ne pla{ite se i ne bojte ih se.

1:30 Gospod Bog va{, koji ide pred vama, On }e se biti za vas onako kako vam je u-inio u Misiru na va{e o-i,

1:31 I u pustinji, gde si video kako te je nosio Gospod Bog tvoj, kao {to ~ovek nosi sina svog, ce-lim putem kojim ste i{li dokle do|oste do ovog mesta.

1:32 Ali zato opet ne verovaste Gospodu Bogu svom,

1:33 Koji i|a{e pred vama putem tra`e}i vam mesto gde biste stali, i|a{e no}u u ognju da vam svetli putem kojim biste i{li, a danju u oblaku.

1:34 I ~u Gospod glas re~i va{ih, i razgnevi se i zakle se govore}i:

1:35 Nijedan od ovog roda zlog ne}e videti ove dobre zemlje, za koju se zakleh da }u dati va{im ocima,

1:36 Osim Haleva, sina Jefonijinog; on }e je vi-deti, i njemu }u dati zemlju po kojoj je i{ao, i sino-vima njegovim, jer se sasvim dr`ao Gospoda.

1:37 Pa i na mene se razgnevi Gospod s vas; i re~e: Ni ti ne}e{ u}i onamo.

1:38 Isus, sin Navin, koji te slu`i, on }e u}i ona-mo, njega utvrdi; jer }e je on razdeliti sinovima Izrailjevim u nasledstvo.

1:39 A deca va{a, za koju rekoste da }e postati roblje, sinovi va{i, koji danas ne znaju ni {ta je do-bro ni {ta je zlo, oni }e u}i onamo, i njima }u je da-ti i oni }e je naslediti.

1:40 Vi, pak, vratite se i idite u pustinju k Crve-nom Moru.

1:41 A vi odgovoriste i rekoste mi: Sagre{ismo Gospodu; i}i }emo i bi}emo se sasvim kako nam je zapovedio Gospod Bog na{. I uzev{i svaki svoje oru`je htete iza}i na goru.

1:42 A Gospod mi re~e: Ka`i im: Ne idite i ne bijte se, jer nisam me|u vama, da ne izginete pred neprijateljima svojim.

1:43 I ja vam rekoh, ali ne poslu{aste, nego se opreste zapovesti Gospodnjoj, i navaliste na goru.

1:44 Tada izi|o{e pred vas Amoreji, koji se|ahu u onoj planini, i pogna{e vas kao {to ~ine p~ele, i pobi{e vas na Siru pa do Orme.

1:45 I vrativ{i se plakaste pred Gospodom, ali Gospod ne poslu{a glas va{ niti okrete uho svoje k vama.

1:46 I ostadoste u Kadisu dugo vremena dokle onde stajaste.

GLAVA 2

Potom se vratismo, i idosmo u pustinju k Crve-nom Moru, kao {to mi zapovedi Gospod, i obilazismo goru Sir dugo vremena.

2:2 I re~e mi Gospod:

2:3 Dosta ste obilazili tu goru, obrnite se na se-ver.

2:4 I zapovedi narodu i reci: Sada }ete pre}i pre-ko me|e bra}e svoje, sinova Isavovih, koji `ive u Siru; i oni }e vas se bojati, ali se i vi dobro ~uvajte.

2:5 Nemojte zametati boja sa njima, jer vam ne-}u dati zemlje njihove ni stope, jer sam dao Isavu goru Sir u nasledstvo.

2:6 Jela kupujte od njih za novce, i jedite; i vodu kupujte od njih za novce, i pijte.

2:7 Jer te je Gospod Bog tvoj blagoslovio u svakom poslu ruku tvojih; i zna put tvoj po ovoj velikoj pustinji, i evo ~etrdeset godina be{e s tobom Gospod Bog tvoj, i ni{ta ti nije nedostajalo.

2:8 I pro|osmo bra}u svoju, sinove Isavove, koji `ive u Siru, poljem od Elata i od Gesion-Gavera; i odande saviv{i udarismo preko pustinje moavske.

2:9 I Gospod mi re~e: Nemoj pakostiti Moavcima ni zametati boja sa njima, jer ti ne}u dati zemlje njihove u nasljedstvo; jer dadoh sinovima Lotovim u nasljedstvo Ar.

2:10 (Pre `ivljahu onde Emeji, narod velik i jak i visok kao Enakimi;

2:11 O njima se mislilo da su divovi kao i Enakimi; ali ih Moavci zвахu Emeji.

2:12 I Horeji `ivljahu pre u Siru, ali ih sinovi Isavovi istera{e i istrebi{e ispred sebe i naseli{e se na njihovo mesto, kao {to u~ini Izrailj u zemlji svog nasljedstva koje mu dade Gospod.)

2:13 A sada ustanite i pre|ite preko potoka Zareda. I pre|osmo preko potoka Zareda.

2:14 A vremena za koje idosmo od Kadis-Varnije pa dokle pre|osmo preko potoka Zareda, be{e trideset i osam godina, dokle ne izumre u logoru sav onaj nara{taj, ljudi za vojsku, kao {to im se be{e zakleo Gospod.

2:15 Jer i ruka Gospodnja be{e protiv njih potiru}i ih iz logora dokle ne pomre{e.

2:16 I kad svi ti ljudi za vojsku pomre{e u narodu,

2:17 Re~e mi Gospod govore}i:

2:18 Ti }e{ danas pre}i preko me|e moavske kod Ara;

2:19 I do}i }e{ blizu sinova Amonovih; nemoj im pakostiti ni zametati boja sa njima, jer ti ne}u dati zemlje amonske u nasljedstvo, jer je dadoh sinovima Lotovim u nasljedstvo.

2:20 (I za nju se mislilo da je zemlja divovska; u njoj pre `ivljahu divovi, koje Amonci zвахu Zamzumi.

2:21 Behu narod velik i jak i visok kao Enakimi; ali ih istrebi Gospod ispred njih, te oni preuze{e zemlju njihovu i naseli{e se na njihovo mesto;

2:22 Kao {to u~ini sinovima Isavovim, koji `ivljahu u Siru, jer istrebi Horeje ispred njih, i preuze{e zemlju njihovu i osta{e na njihovom mestu do danas.

2:23 I Aveje, koji `ivljahu u Asirotu pa do Gaze, istrebi{e Kaftoreji, koji iza|o{e od Kaftora, i naseli{e se na njihovo mesto.)

2:24 Ustanite, idite i pre|ite preko potoka Arnona; gle, dao sam ti u ruke Siona Amorejina, cara esevonskog i zemlju njegovu; po~ni uzimati nasljedstvo i zavoj{ti na nj.

2:25 Danas po~injem zadavati strah i trepet od tebe narodima pod celim nebom; koji god ~uju za te, drhta}e i prepada}e se od tebe.

2:26 I poslah poslanike iz pustinje Kadamota k Sionu, caru esevonskom s mirnim re~ima govore}i:

2:27 Da pre|em preko tvoje zemlje; upravo }u putem i}i, ne}u svrtati ni nadesno ni nalevo.

2:28 Hranu da mi daje{ za novce da jedem, i vodu za novce da mi daje{ da pijem, samo da pro|em pe{ice,

2:29 Kao {to mi u~ini{e sinovi Isavovi koji `ive u Siru, i Moavci, koji `ive u Aru, dokle ne pre|em preko Jordana u zemlju koju nam daje Gospod Bog na{.

2:30 Ali ne hte Sion, car esevonski pustiti da pro|emo kroz njegovu zemlju, jer Gospod Bog tvoj u~ini te otvrdnu duh njegov i srce njegovo postalo uporno, da bi ga predao u tvoje ruke, kao {to se vidi danas.

2:31 I re~e mi Gospod: Gledaj, po~eh predavati tebi Siona i zemlju njegovu; po~ni uzimati zemlju njegovu da je nasledi{.

2:32 I izi|e pred nas Sion i sav narod njegov na boj u Jasu.

2:33 I dade nam ga Gospod Bog na{, i ubismo ga sa sinovima njegovim i svim narodom njegovim.

2:34 I uzemosmo tada sve gradove njegove, i pobismosmo ljude po svim tim gradovima, i `ene i decu, ne ostavismo `ivog nijednog.

2:35 Samo stoku zaplenismo za se i plen {to be-
 {e po gradovima koje uzemo.

2:36 Od Aroira koji je na potoku Arnonu, i od
 grada koji je u dolini, pa do Galada ne be{e grada
 koji bi nam odoleo: sve to dade nam Gospod Bog
 na{.

2:37 Samo k zemlji sinova Amonovih nisi pri-
 stupio niti ka kome kraju na potoku Javoku, ni ka
 gradovima u gori niti kome mestu {to je zabranio
 Gospod Bog na{.

GLAVA 3

Potom obrativ{i se idosmo k Vasanu. I izi|e
 pred nas Og, car vasanski i sav narod njegov
 na boj u Edrajin.

3:2 I Gospod mi re~e: Ne boj ga se, jer ga dadoh
 u tvoje ruke sa svim narodom njegovim i sa ze-
 mljom njegovom, da u~ini{ s njim onako kako si
 u~inio sa Sionom carem amorejskim, koji se|a{e u
 Esevonu.

3:3 Tako nam dade Gospod Bog na{ u ruke i
 Oga, cara vasanskog sa svim narodom njegovim, i
 razbismo ga i ne ostavismo mu nijednog `ivog.

3:4 I uzemo tada sve gradove njegove; ne bi ni-
 jednog grada kog ne uzemo, {ezdeset gradova, sav
 kraj argovski, carstvo Oga u Vasanu.

3:5 Svi ti gradovi behu utvr|eni zidom visokim,
 vratima i prevornicama, osim drugih mesta bez zi-
 dova vrlo mnogo.

3:6 I raskopasmo ih kao {to u~inismo Sionu, ca-
 ru esevonskom, pobiv{i po svim mestima i ljude i
 `ene i decu.

3:7 A svu stoku i plen po gradovima zaplenismo
 za se.

3:8 Tako uzemo onda zemlju iz ruku dvojice
 careva amorejskih, koja je s ove strane Jordana od
 potoka Arnona do gore Ermona,

3:9 (Sidonci zovu Ermon Sirion, a Amoreji ga
 zovu Senir,)

3:10 Sva mesta u ravni i sav Galad i sav Vasan
 do Salhe i Edrajina, gradove carstva Oga u Vasa-
 nu.

3:11 Jer samo Og car vasanski be{e ostao od di-
 vova. Gle, odar njegov, odar gvozden, nije li u Ra-
 vi sinova Amonovih? Devet je lakata dug, a {irok
 ~etiri lakta, lakta ~ove~ija.

3:12 Tako nasledismo tu zemlju onda; od Aroi-
 ra, koji je na potoku Arnonu, i polovinu gore Gala-
 da s gradovima njenim dadoh sinovima Ruvimo-
 vim i Gadovim.

3:13 I ostatak Galada i sav Vasan, carstvo Ogo-
 vo, dadoh polovini plemena Manasijinog; sav kraj
 argovski po svemu Vasanu zva{e se zemlja divov-
 ska.

3:14 Jair sin Manasijin uze sav kraj argovski do
 me|e gesurske i mahatske; i prozva Vasansku svo-
 jim imenom: sela Jairova do dana{njeg dana.

3:15 A Mahiru dadoh Galad.

3:16 A Ruvimovom plemenu i Gadovom pleme-
 nu dadoh od Galada do potoka Arnona, kako za-
 hvata potok s me|ama, pa do potoka Javoka, gde je
 me|a sinova Amonovih.

3:17 I polje i Jordan s me|ama od Hinerota do
 mora uz polje, do mora slanog, ispod Fazge prema
 istoku.

3:18 I zapovedih vam onda i rekoh: Gospod Bog
 va{ dao vam je ovu zemlju u nasledstvo; naoru`ani
 hajdete pred bra}om svojom, sinovima Izrailjevim,
 ko je god za vojsku.

3:19 A `ene va{e i deca va{a i stoka va{a (znam
 da imate mnogo stoke) neka ostanu u gradovima
 va{im, koje vam dadoh,

3:20 Dokle ne smiri Gospod i bra}u va{u kao
 vas, da i oni naslede zemlju, koju }e im Gospod
 Bog va{ dati s one strane Jordana; onda se vratite
 svaki na svoje nasledstvo, koje vam dadoh.

3:21 A Isusu onda zapovedih govore}i: O~i tvo-
 je vide sve {to je u~inio Gospod Bog va{ sa ona
 dva cara; onako }e Gospod u~initi sa svim carstvi-
 ma u koja do|e{.

3:22 Nemojte ih se bojati, jer }e se Gospod Bog
 va{ biti za vas.

3:23 I molih se Gospodu onda govore}i:

3:24 Gospode Bo`e! Ti si po~eo pokazivati sluzi
 svom veli~inu svoju i krepku ruku svoju, jer koji je

Bog na nebu ili na zemlji koji bi tvorio dela kakva su Tvoja i u koga bi bila sila kakva je Tvoja?

3:25 Daj mi da pre|em i vidim zemlju dobru koja je preko Jordana i goru dobru, Livan.

3:26 Ali Gospod be{e gnevan na me s vas, i ne usli{i me, nego mi re~e: Dosta; ne govori mi vi{e za to.

3:27 Popni se na vrh ove gore, i podigav{i o~i svoje na zapad i na sever i na jug i na istok, vidi o~ima svojim, jer ne}e{ pre}i preko Jordana.

3:28 Nego podaj zapovesti Isusu, i utvrdi ga i ukrepi ga; jer }e on pre}i pred narodom tim, i on }e im razdeliti u nasledstvo zemlju koju vidi{.

3:29 I ostasmo u ovoj dolini prema Vet-Fegoru.

GLAVA 4

Asada, Izrailju, ~uj uredbe moje i zakone, koje vas u~im da tvorite, da biste po`iveli i u{li u zemlju koju vam daje Gospod Bog otaca va{ih i da biste je nasledili.

4:2 Ni{ta ne dodajte k re~i koju vam ja zapovedam, niti oduzmite od nje, da biste sa~uvali zapovesti Gospoda Boga svog koje vam ja zapovedam.

4:3 O~i su va{e videle {ta u~ini Gospod s Velfegora; jer svakog ~oveka koji po|e za Velfegorom istrebi Gospod Bog tvoj izme|u tebe.

4:4 A vi koji se dr`aste Gospoda Boga svog, vi ste svi `ivi danas.

4:5 Gle, u~io sam vas uredbama i zakonima, kao {to mi zapovedi Gospod Bog moj, da biste tako tvorili u zemlji koju idete da je nasledite.

4:6 Dr`ite dakle i izvr{ujte ih, jer je to mudrost va{a i razum va{ pred narodima, koji }e kad ~uju sve ove uredbe re}i: Samo je ovaj veliki narod mudar i razuman.

4:7 Jer koji je veliki narod kome je Gospod blizu kao {to je Gospod Bog na{ kad Ga god zazovemo?

4:8 I koji je narod veliki koji ima uredbe i zakone pravedne kao {to je sav ovaj zakon koji iznosim danas pred vas?

4:9 Samo pazi na se i dobro ~uvaj du{u svoju, da ne zaboravi{ onih stvari koje su videle o~i tvoje, i da ne izi|u iz srca tvog dokle si god `iv; nego da ih obznani{ sinovima svojim i sinovima sinova svojih.

4:10 Onaj dan kad stajaste pred Gospodom Bogom svojim kod Horiva, kad mi Gospod re~e: Sabori mi narod da im ka`em re~i svoje, kojima }e se nau~iti da me se boje dok su `ivi na zemlji, i da u~e tome i sinove svoje;

4:11 Kad pristupiste i stajaste pod gorom, a gora ognjem gora{e do samog neba i be{e na njoj tama i oblak i mrak;

4:12 I progovori Gospod k vama isred ognja; glas od re~i ~uste, ali osim glasa lika ne videste;

4:13 I objavi vam zavet svoj, koji vam zapovedi da dr`ite, deset re~i, koje napisao na dve plo~e kamene.

4:14 I meni zapovedi onda Gospod da vas u~im uredbama i zakonima da ih tvorite u zemlji u koju idete da je nasledite.

4:15 Zato ~uvajte dobro du{e svoje; jer ne videste nikakav lik u onaj dan kad vam govori Gospod na Horivu isred ognja,

4:16 Da se ne biste pokvarili i na~inili sebi lik rezan ili kakvu god sliku od ~oveka ili od `ene,

4:17 Sliku od kakvog `ivin~eta koje je na zemlji, ili sliku od kakve ptice krilate koja leti ispod neba;

4:18 Sliku od ~ega {to pu`e po zemlji, ili sliku od kakve ribe koja je u vodi pod zemljom;

4:19 I da ne bi podigav{i o~i svoje k nebu i videv{i sunce i mesec i zvezde, svu vojsku nebesku, prevario se i klanjao im se i slu`io im; jer ih Gospod Bog tvoj dade svim narodima pod celim nebom;

4:20 A vas uze Gospod i izvede vas iz pe}i gvozdena, iz Misira, da mu budete narod nasledni, kao {to se vidi danas.

4:21 Ali se Gospod razgnevi na me za va{e re~i, i zakle se da ne}u pre}i preko Jordana ni u}i u dobru zemlju, koju ti Gospod Bog tvoj daje u nasledstvo.

4:22 I ja }u umreti u ovoj zemlji i ne}u pre}i preko Jordana; a vi }ete pre}i i naslediti onu dobru zemlju.

4:23 Pazite da ne zaboravite zaveta Gospoda Boga svog, koji u~ini s vama, i da ne gradite sebi lik rezani, slike od koje god stvari, kao {to ti je zabranio Gospod Bog tvoj.

4:24 Jer je Gospod Bog tvoj oganj koji spaljuje i Bog koji revnuje.

4:25 Kad izrodi{ sinove i unuke, i ostarite u onoj zemlji, ako se pokvarite i na~inite sliku rezanu od kakve stvari i u~inite {ta nije ugodno Gospodu Bogu va{em, dra`e}i Ga,

4:26 Svedo~im vam danas nebom i zemljom da }e vas brzo nestati sa zemlje u koju idete preko Jordana da je nasledite, ne}ete biti dugo u njoj, nego }ete se istrebiti.

4:27 Ili }e vas rasejati Gospod me|u narode, i malo }e vas ostati me|u narodima u koje vas odvede Gospod;

4:28 I slu`i}ete onde bogovima koje su na~inile ruke ~ove~ije, od drveta i od kamena, koji ne vide ni ~uju, niti jedu ni miri{u.

4:29 Ali ako i onde potra`i{ Gospoda Boga svog, na}i }e{ Ga, ako Ga potra`i{ svim srcem svojim i svom du{om svojom.

4:30 Kad bude{ u nevolji i sve te to sna|e, ako se u poslednje vreme obrati{ ka Gospodu Bogu svom, i poslu{a{ glas Njegov,

4:31 Gospod je Bog tvoj milostiv Bog, ne}e te ostaviti ni istrebiti, jer ne}e zaboraviti zaveta s ocima tvojim, za koji im se zakleo.

4:32 Jer zapitaj sada za stara vremena, koja su bila pre tebe, od onog dana kad stvori Bog ~oveka na zemlji, i od jednog kraja neba do drugog, je li kad bila ovakva stvar velika, i je li se kad ~ulo {ta takvo?

4:33 Je li kad ~uo koji narod glas Bo`ji gde govori isred ognja, kao {to si ti ~uo i ostao `iv?

4:34 Ili, je li Bog poku{ao da do|e te uzme sebi narod iz drugog naroda ku{anjem, znacima i ~udesima i ratom i rukom krepkom i mi{icom podignu-

tom i strahotama velikim, kao {to je u~inio sve to za vas Gospod Bog na{ u Misiru na va{e o~i?

4:35 Tebi je to pokazano da pozna{ da je Gospod Bog, i da nema drugog osim Njega.

4:36 Dao ti je da ~uje{ glas Njegov s neba da bi te nau~io, i pokazao ti je na zemlji oganj svoj veliki, i re~i Njegove ~uo si isred ognja.

4:37 I {to mu mili behu oci tvoji, zato izabra seme njihovo nakon njih, i izvede te sam velikom silom svojom iz Misira,

4:38 Da otera ispred tebe narode ve}e i ja~e od tebe, i da tebe uvede u njihovu zemlju i dade ti je u nasledstvo, kao {to se vidi danas.

4:39 Znaj dakle i pamti u srcu svom da je Gospod Bog, gore na nebu i dole na zemlji, nema drugog.

4:40 I dr`i uredbe Njegove i zapovesti Njegove, koje ti ja danas zapovedam, da bi dobro bilo tebi i sinovima tvojim nakon tebe, da bi ti se produ`ili dani na zemlji koju ti Gospod Bog tvoj daje zasvagda.

4:41 Tada odeli Mojsije tri grada s ove strane Jordana prema istoku,

4:42 Da bi be`ao u njih krvnik koji ubije bli`njeg svog nehotice ne mrzev{i pre na nj, i kad pobegne u koji od tih gradova, da bi ostao `iv:

4:43 Vosor u pustinji, na ravnici u zemlji plemena Ruvimovog, i Ramot u Galadu u plemenu Gadovom, Golan u vasanskoj u plemenu Manasijinom.

4:44 Ovo je zakon koji postavi Mojsije sinovima Izrailjevim.

4:45 Ovo su svedo~anstva i uredbe i zakoni, koje kaza Mojsije sinovima Izrailjevim kad izi|o{e iz Misira,

4:46 S ove strane Jordana u dolini prema Vefegoru u zemlji Siona cara amorejskog, koji `ivlja{e u Esevonu, kog ubi Mojsije i sinovi Izrailjevi kad izi|o{e iz Misira,

4:47 I osvoji{e zemlju njegovu i zemlju Oga, cara vasanskog, dva cara amorejska, koja je s one strane Jordana prema istoku,

4:48 Od Aroira, koji je na potoku Arnonu, do gore Siona, a to je Ermon,

4:49 I sve polje s ove strane Jordana prema istoku do mora uz ravnicu pod Azdot-Fazgom.

GLAVA 5

I Mojsije sazva sav narod Izrailjev, i re-e im: ^uj Izrailju uredbe i zakone, koje }u danas kazati da ~ujete, da ih nau~ite i dr`ite ih i tvorite.

5:2 Gospod Bog na{ u~ini s nama zavet na Hori-vu.

5:3 Nije s ocima na{im u~inio taj zavet, nego s nama, koji smo danas tu svi `ivi.

5:4 Licem k licu govorio vam je Gospod na ovoj gori isred ognja;

5:5 Ja tada stajah izme|u Gospoda i vas, da vam javim re~i Gospodnje, jer vas be{e strah od ognja i ne izi|oste na goru; i re~e:

5:6 Ja sam Gospod Bog tvoj koji sam te izveo iz zemlje misirske, iz doma ropskog,

5:7 Nemoj imati bogova drugih do mene.

5:8 Ne gradi sebi lik rezani, niti kakvu sliku od stvari koje su gore na nebu ili koje su dole na zemlji ili koje su u vodi ispod zemlje.

5:9 Nemoj im se klanjati niti im slu`iti, jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji na sinovima pohodim bezakonja otaca njihovih do tre}eg o do ~etvrtog kolena, onih koji mrze na me,

5:10 A ~inim milost na hiljadama onih koji me ljube i ~uvaju zapovesti moje.

5:11 Ne uzimaj uzalud imena Gospoda Boga svog, jer ne}e pred Gospodom biti prav ko uzme ime Njegovo uzalud.

5:12 Dr`i dan od odmora i svetkuj ga, kao {to ti je zapovedio Gospod Bog tvoj.

5:13 [est dana radi i svr{uj sve poslove svoje.

5:14 A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvom; nemoj raditi nikakav posao ni ti ni sin tvoj ni k}i tvoja ni sluga tvoj ni slu{kinja tvoja, ni vo tvoj ni magarac tvoj, niti koje `ivin~e tvoje, ni do{ljak koji je kod tebe, da bi se odmorio sluga tvoj i slu{kinja tvoja kao i ti.

5:15 I pamti da si bio rob u zemlji misirskoj, i Gospod Bog tvoj izvede te odande rukom krepkom i mi{icom podignutom. Zato ti je Gospod Bog tvoj zapovedio da svetkuje{ dan od odmora.

5:16 Po{tuj oca svog i mater svoju, kao {to ti je zapovedio Gospod Bog tvoj, da bi se produ`ili dani tvoji i da bi ti dobro bilo na zemlji, koju ti daje Gospod Bog tvoj.

5:17 Ne ubij.

5:18 Ne ~ini preljube.

5:19 Ne kradi.

5:20 Ne svedo~i la`no na bli`njeg svog.

5:21 Ne po`eli `ene bli`njeg svog, ne po`eli ku}e bli`njeg svog, ni njive njegove, ni sluge njegovog, ni slu{kinje njegove, ni vola njegovog, ni magarca njegovog, niti i{ta {ta je bli`njeg tvog.

5:22 Te re~i izgovori Gospod svemu zboru va{em na gori isred ognja, oblaka i mraka, glasom velikim, i ni{ta vi{e, nego ih napisu na dve plo~e kamene koje mi daje.

5:23 A vi kad ~uste glas isred tame, jer gora ognjem gora{e. pristupiste k meni, svi glavari od plemena va{ih i stare{ine va{e,

5:24 I rekoste: Gle, pokaza nam Gospod Bog na{ slavu i veli~inu svoju, i ~usmo glas Njegov isred ognja; danas videsmo gde Bog govori s ~ovekom, i ~ovek osta `iv.

5:25 Pa sada za{to da pomremo? Jer }e nas spaliti onaj oganj veliki; ako jo{ ~ujemo glas Gospoda Boga svog, pomre}emo.

5:26 Jer koje je telo ~ulo glas Boga @ivoga gde govori isred ognja, kao mi, i ostalo `ivo?

5:27 Idi ti, i saslu{aj sve {to }e ti kazati Gospod Bog na{, pa onda ti ka`i nama {ta ti god ka`e Gospod Bog na{, a mi }emo slu{ati i tvoriti.

5:28 I Gospod ~u glas od re~i va{ih kad vi govoraste, i re~e mi Gospod: ^uh glas od re~i tog naroda, koje reko{e tebi; {ta reko{e dobro reko{e.

5:29 O, kad bi im bilo srce svagda tako da me se boje i dr`e sve zapovesti moje svagda, da bi bilo dobro njima i sinovima njihovim doveka.

5:30 Idi, reci im: Vratite se u {atore svoje.

5:31 A ti stani ovde kod mene, i kaza}u ti sve zapovesti i uredbe i zakone, koje }e{ ih nau~iti da tvore u zemlji koju im dajem u nasledstvo.

5:32 Gledajte, dakle da ~inite onako kako vam je zapovedio Gospod Bog va{, ne svr}ite ni nadesno ni nalevo.

5:33 Celim putem, koji vam je zapovedio Gospod Bog va{, idite, da biste `ivi bili i da bi vam dobro bilo, i da bi vam se produ`ili dani u zemlji koju }ete naslediti.

GLAVA 6

Aovo su zapovesti i uredbe i zakoni, koje Gospod Bog va{ zapovedi da vas u~im da ih tvorite u zemlji u koju idete da je nasledite,

6:2 Da bi se bojao Gospoda Boga svog dr`e}i sve uredbe Njegove i zapovesti Njegove, koje ti ja zapovedam, ti sin tvoj i unuk tvoj svega veka svog, da bi ti se produ`ili dani tvoji.

6:3 ^uj dakle, Izrailju, i gledaj da tako ~ini{, da bi ti dobro bilo i da biste se umno`ili veoma u zemlji u kojoj te~e mleko i med, kao {to ti je rekao Gospod Bog otaca tvojih.

6:4 ^uj, Izrailju: Gospod je Bog na{ jedini Gospod.

6:5 Zato ljubi Gospoda Boga svog iz svega srca svog i iz sve du{e svoje i iz sve snage svoje.

6:6 I neka ove re~i koje ti je zapovedam danas budu u srcu tvom.

6:7 I ~esto ih napominji sinovima svojim, i govori o njima kad sedi{ u ku}i svojoj i kad ide{ putem, kad le`e{ i kad ustaje{.

6:8 I ve`i ih sebi na ruku za znak, i neka ti budu kao po~eonik me|u o~ima.

6:9 I napi{i ih na dovratnicima od ku}e svoje i na vratima svojim.

6:10 A kad te uvede Gospod Bog tvoj u zemlju za koju se zakleo ocima tvojim Avramu, Isaku i Jakovu, da }e ti je dati, u gradove velike i dobre, kojih nisi zidao.

6:11 I ku}e pune svakog dobra, kojih nisi punio, i na studence iskopane, kojih nisi kopao, u vino-

grade i u maslinike, kojih nisi sadio, i stane{ jesti i nasiti{ se,

6:12 ^uvaj se da ne zaboravi{ Gospoda, koji te je izveo iz zemlje misirske, iz ku}e ropske.

6:13 Gospoda Boga svog boj se, i Njemu slu`i, i Njegovim se imenom kuni.

6:14 Ne idite za drugim bogovima izme|u bogova drugih naroda, koji su oko vas.

6:15 Jer je Bog revnitelj, Gospod Bog tvoj usred tebe, pa da se ne bi razgnevio Gospod Bog tvoj na te i istrebio te iz zemlje.

6:16 Nemojte ku{ati Gospoda Boga svog kao {to Ga ku{aste u Masi.

6:17 Dr`ite dobro zapovesti Gospoda Boga svog i svedo~anstva Njegova i uredbe Njegove, koje ti je zapovedio,

6:18 I ~ini {ta je pravo i dobro pred Gospodom, da bi ti bilo dobro i da bi u{ao u dobru zemlju, za koju se zakleo Gospod ocima tvojim, i da bi je nasledio,

6:19 Da bi oterao sve neprijatelje tvoje ispred tebe, kao {to ti je rekao Gospod.

6:20 Pa kad te zapita posle sin tvoj govore}i: Kakva su to svedo~anstva i uredbe i zakoni, {to vam je zapovedio Gospod Bog na{?

6:21 Onda ka`i sinu svom: Bijasmo robovi Faraonovi u Misiru, i izvede nas Gospod iz Misira rukom krepkom,

6:22 I u~ini Gospod znake i ~udesu velika i zla u Misiru na Faraonu u na svemu domu njegovom pred nama,

6:23 A nas izvede odande da nas uvede u zemlju za koju se zakleo ocima na{im da }e nam je dati.

6:24 I zapovedi nam Gospod da vr{imo sve ove uredbe boje}i se Gospoda Boga svog, da bi nam bilo dobro svagda i da bi nas sa~uvao u `ivotu, kao {to se vidi danas.

6:25 I bi}e nam pravda, ako uzdr`imo i ustvorimo sve zapovesti ove pred Gospodom Bogom svojim kako nam je zapovedio.

GLAVA 7

Kad te Gospod Bog tvoj uvede u zemlju u koju ideš da je naslediš, i otera ispred tebe narode mnoge, Heteje i Gergeseje i Amoreje i Haneje i Ferezeje i Jeveje i Jevuseje, sedam naroda veštih i ja-ih od tebe,

7:2 I preda ih Gospod Bog tvoj tebi, i ti ih razbiješ, potri ih, ne hvataj s njima vere, niti se smiluj na njih;

7:3 Niti se prijatelji s njima; kjeri svoje ne daj za sina njihovog, niti kjeri njihove uzimaj za sina svog.

7:4 Jer bi otpadila sina tvog od mene, i slušio bi bogovima drugim, te bi se razgnevio Gospod na vas i potro vas brzo.

7:5 Nego im ovo uinite: oltare njihove raskopajte, i likove njihove polomite, lugove njihove isecite, i rezane bogove njihove ognjem spalite.

7:6 Jer si ti narod svet Gospodu Bogu svom, tebe je izabrao Gospod Bog tvoj da mu budeš narod osobit mimo sve narode na zemlji.

7:7 Ne zato što bi vas bilo više nego drugih naroda prihvati vas Gospod i izabra vas; jer vas beše manje nego ikog drugog naroda;

7:8 Nego što vas Gospod miluje i što drži zakletvu kojom se zakleo ocima vašim, zato vas je Gospod izveo rukom krepkom i izbavio vas iz kuće ropske, iz ruke Faraona, cara misirskog.

7:9 I tako znaj da je Gospod Bog tvoj Bog, Bog veran, koji drži zavet svoj i milost svoju do hiljadu koljena onima koji Ga ljube i drže zapovesti Njegove,

7:10 I plaša onima koji mrze na nj, svakome istrebljujući ga, i ne odgaša onome koji mrzi na nj, plaša svakome.

7:11 Zato drži zapovesti i uredbe i zakone, koje ti danas ja zapovedam, da ih tvoriš.

7:12 I ako ove zakone uzaslušate i uzdržite i ustvorite i Gospod će Bog držati tebi zavet i milost, za koju se zakleo ocima tvojim;

7:13 I milovaće te i blagosloviće te i umnožiće te; blagosloviće plod utrobe tvoje i plod zemlje

tvoje, žito tvoje i vino tvoje i ulje tvoje, plod goveda tvojih i stada ovaca tvojih u zemlji za koju se zakleo ocima tvojim da će ti je dati.

7:14 Bićeš blagosloven mimo sve narode: neće biti u tebi ni muškog ni ženskog neplodnog, ni među stokom tvojom.

7:15 I ukloniće od tebe Gospod svaku bolest, od ljutih zala misirskih koja znaće nijedno pustiti na tebe, nego će pustiti na one koji mrze na te.

7:16 I istrebi sve narode koje ti Gospod Bog tvoj preda, neka ih ne pošali oko tvoje, i nemoj slušati bogovima njihovim, jer bi ti to bila zamka.

7:17 Ako bi rekao u srcu svom: Vešti su ovi narodi od mene, kako ih mogu izgnati?

7:18 Ne boj ih se; pamti dobro što je učinio Gospod Bog tvoj s Faraonom i sa svim Misircima,

7:19 Velika kućanja, koja videće oči tvoje, i znak i čudesu i ruku krepku i mičicu podignutu, kojom te izvede Gospod Bog tvoj; onako će učiniti Gospod Bog tvoj sa svim narodima od kojih bi se uplašio.

7:20 I strahljene će poslati Gospod Bog tvoj na njih dokle ne izginu koji bi ostali i sakrili se od tebe.

7:21 Ne plaši se od njih, jer je Gospod Bog tvoj usred tebe, Bog veliki i strašni.

7:22 Gospod će Bog tvoj malo po malo potrti te narode ispred tebe; neće ih moći odjedanput istrebiti, da se ne bi umnožilo na tebe zverje poljsko.

7:23 Ali će ih predati Gospod Bog tvoj tebi, i zatiraće ih zatiranjem velikim dokle se ne zatru.

7:24 I predaće careve njihove u tvoje ruke da zatru ime njihovo pod nebom, neće se nijedan održati pred tobom, dokle ih ne potru.

7:25 Rezane bogove njihove spali ognjem, nemoj da se polakomiš na srebro ili zlato što je na njima i da ga uzmeš, da ti ne bude zamka, jer je gado pred Gospodom Bogom tvojim.

7:26 I nemoj da uneseš gada u dom svoj, da ne budeš proklet kao i on, nego se gadi na nj i grozi se od njega, jer je proketo.

GLAVA 8

Dr`ite i tvorite sve zapovesti koje vam ja zapovedam danas, da biste `ivi bili i umno`ili se, i da biste u{li u zemlju za koju se Gospod zakleo ocima va{im, i da biste je nasledili.

8:2 I opominji se svega puta kojim te je vodio Gospod Bog tvoj ~etrdeset godina po pustinji, da bi te namu~io i isku{ao, da se zna {ta ti je u srcu, ho}e{ li dr`ati zapovesti Njegove ili ne}e{.

8:3 I mu~io te je, gla|u te morio; ali te je opet hranio manom za koju ti nisi znao ni oci tvoji, da bi ti pokazao da ~ovek ne `ivi o samom hlebu nego o svemu {to izlazi iz usta Gospodnjih.

8:4 Odelo tvoje ne ovet{a na tebi niti noga tvoja ote~e za ovih ~etrdeset godina;

8:5 Zato poznaj u srcu svom da te Gospod Bog tvoj gaji kao {to ~ovek gaji svoje dete.

8:6 I dr`i zapovesti Gospoda Boga svog hode}i putevima Njegovim i boje}i se Njega.

8:7 Jer Gospod Bog tvoj uve}e te sada u dobru zemlju, u zemlju u kojoj ima dosta potoka i izvora i jezera, {to izviru po dolinama i po brdima;

8:8 U zemlju izobilnu p{enicom i je~mom i vinovom lozom i smokvama i {ipcima, zemlju izobilnu maslinom, od koje biva ulje, i medom;

8:9 U zemlju gde ne}e{ sirotinjski jesti hleba, gde ti ne}e ni{ta nedostajati; u zemlju gde je kame-nje gvo`|e i gde }e{ iz brda njenih se}i bronzu.

8:10 Je}e{ i bi}e{ sit, pa blagosiljaj Gospoda Boga svog za dobru zemlju koju ti da.

8:11 I ~uvaj se da ne zaboravi{ Gospoda Boga svog baciv{i u nemar zapovesti Njegove i zakone Njegove i uredbe Njegove, koje ti ja zapovedam danas.

8:12 I kad uzjede{ i nasiti{ se, i dobre ku}e na~ini{ i u njima stane{ `iveti, i kad se goveda tvoja i ovce tvoje naplode,

8:13 I kad ti se namno`i srebro i zlato, i {ta god ima{ kad ti se namno`i,

8:14 Nemoj da se ponese srce tvoje i zaboravi{ Gospoda Boga svog, koji te je izveo iz zemlje mirske, iz ku}e ropske;

8:15 Koji te je vodio preko one pustinje velike i stra{ne gde `ive zmiije vatrene i skorpije, gde je su{a, a nema vode; koji ti je izveo vodu iz tvrdog kamena;

8:16 Koji te je hranio u pustinji manom, za koju ne zna{e oci tvoji, da bi te namu~io i isku{ao te, i najposle da bi ti dobro u~inio.

8:17 Niti govori u srcu svom; moja snaga, i sila moje ruke dobavila mi je ovo blago.

8:18 Nego se opominji Gospoda Boga svog; jer ti On daje snagu da dobavlja{ blago, da bi potvrdio zavet svoj, za koji se zakleo ocima tvojim, kao {to se vidi danas.

8:19 Ako li zaboravi{ Gospoda Boga svog, i po|e{ za drugim bogovima i njima stane{ slu`iti i klanjati se, svedo~im vam danas da }ete zacelo propasti.

8:20 Propa}ete kao narodi koje Gospod potire ispred vas, jer ne poslu{aste glas Gospoda Boga svog.

GLAVA 9

Auj, Izrailju! Ti danas prelazi{ preko Jordana da u|e{ i nasledi{ narode ve}e i ja~e od sebe, gradove velike i ogra|ene do neba.

9:2 Velik i visok narod, sinove Enakove, koje zna{ i za koje si slu{ao:

9:3 Znaj dakle danas da je Gospod Bog tvoj, koji ide pred tobom, oganj koji spaljuje; On }e ih istrebiti i On }e ih oboriti pred tobom, i izgna}e{ ih i istrebiti brzo, kao {to ti je kazao Gospod.

9:4 Kad ih Gospod Bog tvoj otera ispred tebe, nemoj da ka`e{ u srcu svom: Za pravdu moju uvede me Gospod u ovu zemlju da je nasledim; jer Gospod tera one narode ispred tebe za nevaljalstvo njihovo!

9:5 Ne ide{ za pravdu svoju ni za ~istotu srca svog da nasledi{ tu zemlju; nego za nevaljalstvo tih naroda Gospod Bog tvoj otera ih ispred tebe, i da odr`i re~ za koju se zakleo ocima tvojim, Avramu, Isaku i Jakovu.

9:6 Znaj, dakle, da ti Gospod Bog tvoj ne daje te dobre zemlje za pravdu tvoju da je naslediš, jer si tvrdovrat narod.

9:7 Pamti i ne zaboravi kako si gnevio Gospoda Boga svog u pustinji; od onog dana kad izioste iz zemlje misirske pa dokle dooste na ovo mesto, nepokorni bijaste Gospodu.

9:8 I kod Horiva razgneviste Gospoda, i od gneva htede vas Gospod da istrebi.

9:9 Kad izi|oh na goru da primim plo~e kamene, plo~e zaveta, koji s vama u~ini Gospod, tada stajah na gori ~etrdeset dana i ~etrdeset no}i hleba ne jedu}i ni vode piju}i.

9:10 I dade mi Gospod dve plo~e kamene, ispisane prstom Gospodnjim, na kojima behu re~i sve koje vam izgovori Gospod na gori isred ognja na dan zbora va{eg.

9:11 Posle ~etrdeset dana i ~etrdeset no}i dade mi Gospod dve plo~e kamene, plo~e zavetne.

9:12 I re~e mi Gospod: Ustani, si|i br`e odavde; jer se pokvari narod tvoj koji si izveo iz Misira, si|o{e brzo s puta koji im zapovedih, i na~ini{e sebi liven lik.

9:13 Jo{ mi re~e Gospod govore}i: Pogledah ovaj narod, i eto je narod tvrdog vrata.

9:14 Pusti me da ih istrebim i ime njihovo zatrem pod nebom; a od tebe }u u~initi narod ja~i i ve}i nego {to je ovaj.

9:15 I ja se vratih i si|oh s gore, a gora ognjem gora{e, i dve plo~e zavetne behu mi u rukama.

9:16 I pogledah, a to zgre{iste Gospodu Bogu svom saliv{i sebi tele, i brzo si|oste s puta koji vam be{e zapovedio Gospod.

9:17 Tada uzeh one dve plo~e i bacih ih iz ruku svojih, i razbih ih pred vama.

9:18 Potom padoh i le`ah pred Gospodom kao pre, ~etrdeset dana i ~etrdeset no}i, hleba ne jedu}i ni vode piju}i, radi svih greha va{ih, kojima se ogre{iste u~iniv{i {ta je zlo pred Gospodom i razgneviv{i Ga.

9:19 Jer se bojah gneva i jarosti, kojom se be{e Gospod razljutio na vas da vas istrebi; i usli{i me Gospod i tada.

9:20 Be{e se Gospod i na Arona razgnevio veoma da ga htede ubiti; ali se molih tada i za Arona.

9:21 I uzeh greh va{ koji u~iniste, tele, i sa`egoh ga ognjem, i razbih ga i sath ga u prah, i prosuh prah njegov u potok, koji te~e s one gore.

9:22 I u Taveri i u Masi i u Kivrot-Atavi gneviste Gospoda.

9:23 I kad vas posla Gospod u Kadis-Varniju govore}i: Idite i uzmite tu zemlju koju sam vam dao, opet se suprotiste re~i Gospoda Boga svog, i ne verovaste Mu i ne poslu{aste glas Njegov.

9:24 Nepokorni bijaste Gospodu od kad vas poznah.

9:25 Zato padoh i le`ah pred Gospodom ~etrdeset dana i ~etrdeset no}i, jer be{e rekao Gospod da }e vas potrti.

9:26 I molih se Gospodu i rekoh: Gospode, Gospode! Nemoj potrti naroda svog i nasledstva svog, koje si izbavio veli~anstvom svojim, koje si izveo iz Misira krepkom rukom.

9:27 Opomeni se sluga svojih Avrama, Isaka i Jakova, ne gledaj na tvr|u naroda ovog, na nevaljalstvo njegovo i na grehe njegove;

9:28 Da ne ka`u koji `ive u zemlji odakle si nas izveo: Nije ih mogao Gospod uvesti u zemlju koju im obe}a, ili mrzeo je na njih, zato ih izvede da ih pobije u pustinji.

9:29 Jer su Tvoj narod i Tvoje nasledstvo, koje si izveo silom svojom velikom i mi{icom svojom podignutom.

GLAVA 10

U to vreme re~e mi Gospod: Iste{i dve plo~e od kamena kao {to behu prve, i izi|i k meni na goru, i na~ini kov~eg od drveta.

10:2 I napisau na tim plo~ama re~i koje su bile na prvim plo~ama {to si ih razbio, pa }e{ ih metnuti u kov~eg.

10:3 Tako na~iniv kov~eg od drveta sitima, i istesah dve plo~e od kamena, kao {to behu prve, i izi|oh na goru s dvema plo~ama u rukama.

10:4 I napisa na tim plo~ama {ta be{e prvo napisao, deset re~i, koje vam izgovori Gospod na gori isred ognja na dan zhora va{eg; i dade mi ih Gospod.

10:5 I vrativ{i se si|oh s gore, i metnuh plo~e u kov~eg koji na~inih, i osta{e onde, kao {to mi zapovedi Gospod.

10:6 A sinovi Izrailjevi po|o{e od Virota, sinova Jakanovih u Moseru. Onde umre Aron i onde bi pogreben; a Eleazar, sin njegov posta sve{tenik na njegovo mesto.

10:7 Odande otido{e u Gadgad, a od Gadgada u Jotvatu, zemlju gde ima mnogo potoka.

10:8 U to vreme odvoji Gospod pleme Levijevo da nose kov~eg zaveta Gospodnjeg, da stoje pred Gospodom i slu`e mu i da blagosiljaju u ime Njegovo do dana{njeg dana.

10:9 Zato nema pleme Levijevo dela ni nasleđstva s bra}om svojom; Gospod je nasleđstvo njegovo, kao {to mu Gospod Bog tvoj kaza.

10:10 A ja stajah na gori kao pre, ~etrdeset dana i ~etrdeset no{i; i usli{i me Gospod i tada, i ne hte te Gospod zatrti,

10:11 Nego mi re~e Gospod: Ustani i idi pred narodom ovim da u|u u zemlju za koju sam se zakleo ocima njihovim da }u im je dati da je naslede.

10:12 Sada, dakle, Izrailju, {ta i{te od tebe Gospod Bog tvoj, osim da se boji{ Gospoda Boga svog, da hodi{ po svim putevima Njegovim i da Galjubi{ i slu`i{ Gospodu Bogu svom iz sveg srca svog i iz sve du{e svoje,

10:13 Dr`e{i zapovesti Gospodnje i uredbe Njegove, koje ti ja danas zapovedam, da bi ti bilo dobro?

10:14 Gle, Gospoda je Boga tvog nebo, i nebo nad nebesima, zemlja, i sve {to je na njoj.

10:15 Ali samo tvoji oci omile{e Gospodu, i izabra seme njihovo nakon njih, vas izme|u svih naroda, kao {to se vidi danas.

10:16 Zato obre`ite srce svoje, i nemojte vi{e biti tvrdovrati.

10:17 Jer je Gospod Bog va{ Bog nad bogovima i Gospodar nad gospodarima, Bog veliki, silni i stra{ni, koji ne gleda ko je ko niti prima poklona;

10:18 Daje pravicu siroti i udovici; i ljubi do{ljaka daju}i mu hleb i odelo.

10:19 Ljubite dakle do{ljaka, jer ste bili do{ljadi u zemlji misirskoj.

10:20 Boj se Gospoda Boga svog, Njemu slu`i i Njega se dr`i, i Njegovim se imenom kuni.

10:21 On je hvala tvoja i On je Bog tvoj, koji tebe radi u~ini velike i stra{ne stvari, koje vide{e o~i tvoje.

10:22 Sedamdeset du{a be{e otaca tvojih kad si|o{e u Misir; a sada u~ini ti Gospod Bog tvoj te vas ima mnogo kao zvezda nebeskih.

GLAVA 11

Ljubi, dakle, Gospoda Boga svog, i izvr{uj jednako {ta je zapovedio da izvr{uje{, i uredbe Njegove, i zakone Njegove i zapovesti Njegove.

11:2 I poznajte danas {ta va{i sinovi ne znaju niti vide{e, karanje Gospoda Boga svog, veli~anstvo Njegovo, krepku ruku Njegovu i mi{icu Njegovu podignutu,

11:3 I znake Njegove i dela Njegova, {ta u~ini usred Misira na Faraonu, caru misirskom i na svoj zemlji njegovoj,

11:4 I {ta u~ini vojsci misirskoj, konjima i kolima njihovim, kako u~ini, te ih voda crvenog mora potopi kad vas terahu, i zatre ih Gospod do dana{njeg dana,

11:5 I {ta vama u~ini u pustinji dokle ne do|oste do ovog mesta,

11:6 I {ta u~ini Datanu i Avironu, sinovima Elijava sina Ruvimovog, kako zemlja otvori usta svoja i pro`dre njih i porodice njihove i {atore njihove i sve blago njihovo {to imahu, usred Izrailja.

11:7 Jer va{e o~i vide{e sva dela Gospodnja velika, koja u~ini.

11:8 Zato dr`ite sve zapovesti, koje vam ja danas zapovedam, da biste se ukrepili i nasleđili zemlju, u koju idete da je nasleđite;

11:9 I da bi vam se produ`ili dani u zemlji, za koju se zakle ocima va{im da }e je dati njima i semenu njihovom, zemlju, u kojoj te~e mleko i med.

11:10 Jer zemlja u koju ide{ da je nasledi{ nije kao zemlja misirska iz koje ste izi{li, gde si sejao svoje seme i zalivao na svojim nogama kao vrt od zelja;

11:11 Nego je zemlja u koju idete da je nasledite zemlja u kojoj su brda i doline, i natapa je da`d nebeski;

11:12 Zemlja kojom se stara Gospod Bog tvoj i na koju su jednako obra}ene o-i Gospoda Boga tvog od po~etka godine do kraja.

11:13 Zato ako dobro uzaslu{ate zapovesti, koje vam ja zapovedam danas, ljube}i Gospoda Boga svog i slu`e}i mu svim srcem svojim i svom du{om svojom,

11:14 Tada }u davati da`d zemlji va{oj na vreme, i rani i pozni i sabira}e{ `ito svoje i vino svoje i ulje svoje;

11:15 I za stoku }u tvoju dati travu u polju tvom; i je{e} i bi}e{ sit.

11:16 ^uvajte se da se ne prevari srce va{e da se odmetne i slu`ite tu|im bogovima i poklanjate im se;

11:17 Da se ne bi razgnevio Gospod na vas i zatorio nebo da ne bude da`da, i zemlja da ne da roda svog, te biste brzo izginuli u dobroj zemlji koju vam Gospod daje.

11:18 Nego slo`ite ove re~i moje u srce svoje i du{u svoju, i ve`ite ih za znak sebi na ruku, i neka vam budu kao po~eonik me|u o~ima va{im.

11:19 I u~ite sinove svoje govore}i o njima kad sedi{ u ku}i svojoj i kad ide{ putem, i kad le`e} i kad ustaje{.

11:20 I napi{i ih na dovratnicima doma svog i na vratima svojim,

11:21 Da bi se umno`ili dani va{i i dani sinova va{ih po zemlji, za koju se zakleo Gospod ocima va{im da }e im je dati, kao dani nebu nad zemljom.

11:22 Jer ako dobro uzdr`ite sve ove zapovesti koje vam ja zapovedam da tvorite ljube}i Gospoda

Boga svog, i hode}i svim putevima Njegovim i Njega se dr`e}i,

11:23 Tada }e oterati Gospod sve ove narode ispred vas, i nasledi}ete narode ve}e i ja~e nego {to ste sami.

11:24 Svako mesto na koje stupi stopalo noge va{e, va{e }e biti; od pustinje do Livana, i od reke, reke Efrata, do mora zapadnog bi}e me|a va{a.

11:25 Ne}e se niko odr`ati pred vama; strah i trepet va{ pusti}e Gospod Bog va{ na svu zemlju na koju stupite, kao {to vam kaza.

11:26 Gle, iznosim danas pred vas blagoslov i prokletstvo:

11:27 Blagoslov, ako uzaslu{ate zapovesti Gospoda Boga svog, koje vam ja danas zapovedam;

11:28 A prokletstvo, ako ne uzaslu{ate zapovesti Gospoda Boga svog nego si|ete s puta, koji vam ja danas zapovedam, te po|ete za drugim bogovima, kojih ne poznajete.

11:29 I kad te uvede Gospod Bog tvoj u zemlju u koju ide{ da je nasledi{, tada izreci blagoslov onaj na gori Garizinu, a prokletstvo na gori Evalu.

11:30 One su s one strane Jordana, idu}i k zapadu, u zemlji Hananeja koji `ive u ravni prema Galgalu kod ravnice more{ke.

11:31 Jer }ete pre}i preko Jordana da u|ete u zemlju koju vam daje Gospod Bog va{ da je nasledite, i nasledi}ete je i nastava}ete u njoj.

11:32 Gledajte, dakle, da tvorite sve ove uredbe i zakone koje ja danas iznosim pred vas.

GLAVA 12

Ovo su uredbe i zakoni koje }ete dr`ati i tvoriti u zemlji koju ti je Gospod Bog otaca tvojih dao da je nasledi{, dokle ste god `ivi na zemlji.

12:2 Raskopajte sasvim sva mesta u kojima su slu`ili bogovima svojim narodi koje }ete naslediti, po visokim brdima i po humovima i pod svakim zelenim drvetom.

12:3 Oborite oltare njihove i razbijte likove njihove, i lugove njihove popalite ognjem, i rezane

bogove njihove izlomite, i istrebite ime njihovo sa onog mesta.

12:4 Ne ~inite tako Gospodu Bogu svom.

12:5 Nego Ga tra`ite u mestu koje izabere Gospod Bog va{ izme|u svih plemena va{ih sebi za stan da onde namesti ime svoje, i onamo idite.

12:6 Onamo nosite `rtve svoje paljenice i druge `rtve svoje i desetke svoje i prinose ruku svojih i zavete svoje i dragovoljne prinose svoje i prvine stoke svoje krupne i sitne.

12:7 I jedite onde pred Gospodom Bogom svojim, i veselite se vi i porodice va{e sva~im, za {ta se prihvatite rukom svojom, ~im te blagoslovi Gospod Bog tvoj.

12:8 Ne ~inite kako mi sada ovde ~inimo, {ta je kome drago.

12:9 Jer jo{ niste do{li do odmora i nasledstva, koje ti daje Gospod Bog tvoj.

12:10 Nego kad pre|ete preko Jordana, i stanete `iveti u zemlji koju vam daje Gospod Bog va{ da je nasledite, i smiri vas od svih neprijatelja va{ih unaokolo, te stanete `iveti bez straha,

12:11 Onda u mesto koje izabere Gospod Bog va{ da u njemu nastani ime svoje, donesite sve {to vam ja zapovedam, `rtve svoje paljenice i druge `rtve svoje, desetke svoje i prinose ruku svojih i sve {to bude najbolje u onome {to zavetujete Gospodu.

12:12 I veselite se pred Gospodom Bogom svojim vi i sinovi va{i i k}eri va{e i sluge va{e i slu{kinje va{e, i Levit koji je u mestu va{em, jer on nema dela ni nasledstva s vama.

12:13 ^uvaj se da ne prinosi{ `rtava svojih paljenica na kome god mestu, koje ugleda{;

12:14 Nego na onom mestu koje izabere Gospod Bog u jednom od tvojih plemena, onde prinosi `rtve svoje paljenice, i onde ~ini sve {to ti zapovedam.

12:15 Ali }e{ mo}i klati i jesti meso kako ti du{a za`eli u svakom mestu svom po blagoslovu Gospoda Boga svog, koji ti da; ~ist i ne~ist mo`e jesti kao srnu i jelena.

12:16 Samo krvi ne jedite; prolijte je na zemlju kao vodu.

12:17 Ne}e{ mo}i jesti u mestu svom desetka od `ita svog ni od vina svog ni od ulja svog, ni prvina od stoke svoje krupne i sitne, ni onog {to zavetuje{; ni prinosa dragovoljnih, ni prinosa ruku svojih.

12:18 Nego to jedi pred Gospodom Bogom svojim na mestu koje izabere Gospod Bog tvoj, ti, sin tvoj i k}i tvoja i sluga tvoj i slu{kinja tvoja, i Levit koji je u mestu tvom; i veseli se pred Gospodom Bogom svojim sva~im za {ta se prihvatit rukom.

12:19 ^uvaj se da ne ostavi{ Levita dok si god `iv na zemlji.

12:20 Kad ra{iri Gospod Bog tvoj me|e tvoje, kao {to ti je kazao, ako ka`e{: Da jedem mesa, kad du{a tvoja `eli da jede mesa, jedi mesa po svoj `elji du{e svoje.

12:21 Ako bi bilo daleko od tebe mesto koje Gospod Bog tvoj izabere da onde namesti ime svoje, zakolji od stoke svoje krupne ili sitne, koju ti da Gospod, kao {to sam ti zapovedio, i jedi u svom mestu po `elji du{e svoje.

12:22 Kako se jede srna i jelen, onako jedi; i ~ist i ne~ist neka jede.

12:23 Samo pazi da ne jede{ krvi; jer je krv du{a, pa ne jedi du{e s mesom.

12:24 Ne jedi je; nego prolij na zemlju kao vodu.

12:25 Ne jedi je, da bi dobro bilo tebi i sinovima tvojim nakon tebe, kad ~ini{ ono {to je ugodno Gospodu.

12:26 Ali stvari svoje svete, koje ima{, i {to zavetuje{, uzmi i do|i na mesto koje izabere Gospod.

12:27 I prinesi `rtve svoje paljenice, meso i krv, na oltaru Gospoda Boga svog; krv pak od drugih `rtava tvojih neka se prolije na oltar Gospoda Boga tvog, a meso jedi.

12:28 ^uvaj i slu{aj sve ove re~i koje ti ja zapovedam, da bi dobro bilo tebi i sinovima tvojim nakon tebe doveka kad ~ini{ {ta je dobro i pravo pred Gospodom Bogom tvojim.

12:29 Kad istrebi Gospod Bog tvoj ispred tebe narode ka kojima ideš da naslediš zemlju njihovu, i nasledivši je kad se nastaniš u zemlji njihovoj,

12:30 ^uvaj se da se ne uhvatiš u zamku po{avši za njima pošto se potru ispred tebe, i da ne potra`iš bogova njihovih, i ka`eš: Kako su ovi narodi slu`ili svojim bogovima, tako }u i ja ~initi.

12:31 Ne ~ini tako Gospodu Bogu svom; jer oni ~iniše svojim bogovima sve što je gadno pred Gospodom i na šta On mrzi; jer su i sinove svoje i k}eri svoje sa`izali bogovima svojim.

12:32 [ta vam god ja zapovedam sve dr`ite i tvorite, niti šta dodajte k tome ni oduzmite od toga.

GLAVA 13

Ako ustane među vama prorok ili koji sne sanja, i ka`e ti znak ili ~udo,

13:2 Pa se zbude taj znak ili ~udo koje ti re~e, i on ti ka`e: Hajde da idemo za drugim bogovima kojih ne znaš, i njima da slu`imo,

13:3 Nemoj poslušati šta ti ka`e taj prorok ili sanja~, jer vas kuša Gospod Bog vaš da bi se znalo ljubite li Gospoda Boga svog iz sveg srca svog i sve duše svoje.

13:4 Za Gospodom Bogom svojim idite, i Njega se bojte; Njegove zapovesti ~uvajte, i glas Njegov slušajte, i Njemu slu`ite i Njega se dr`ite.

13:5 A onaj prorok ili sanja~ da se pogubi, jer vas je nagovarao da se odmetnete Gospoda Boga svog, koji vas izvede iz zemlje misirske i iskupi vas iz kuše ropske, i odvra}ao od puta koji ti je zapovedio Gospod Bog tvoj da ideš njim; tako istrebi zlo iz sebe.

13:6 Ako bi te podbadao brat tvoj, sin matere tvoje, ili sin tvoj ili k}i tvoja, ili `ena tvoja mila, ili prijatelj tvoj koji ti je kao duša tvoja, govore}i ti tajno: Hajde da slu`imo drugim bogovima, koje nisi znao ni ti ni oci tvoji,

13:7 Između bogova drugih naroda koji su oko vas, blizu ili daleko od tebe, od jednog kraja zemlje do drugog,

13:8 Ne pristaj s njim niti ga poslušaj; neka ga ne `ali oko tvoje, i nemoj mu se smilovati niti ga taji,

13:9 Nego ga ubij: tvoja ruka nek se prva digne na nj da ga ubiješ, pa onda ruka svega naroda.

13:10 Zaspri ga kamenjem da pogine; jer te htede odvratiti od Gospoda Boga tvog, koji te je izveo iz zemlje misirske, iz kuše ropske;

13:11 Da sav Izrailj ~uje i boji se, i da se više ne u~ini tako zlo među vama.

13:12 Ako za kakav grad svoj, koji ti Gospod Bog tvoj da da u njemu `iviš, ~uješ gde govore:

13:13 Izi|oše ljudi nevaljali između tebe i otpadiše sve koji `ive u gradu njihovom, govore}i: Hajde da slu`imo drugim bogovima, kojih ne poznajete,

13:14 Tada tra`i i raspitaj, izvidi dobro, pa ako bude istina i doista se u~inila ona gadna stvar među vama,

13:15 Pobij ma~em sve koji `ive u gradu onom, i zatri i njega i sve što bi u njemu bilo, i stoku ma~em pobij.

13:16 I sav plen iz njega skupi nasred ulice njegove, spali ognjem i onaj grad i sav plen iz njega Gospodu Bogu svom, da bude gomila doveka i da se više ne sazida.

13:17 I neka ti od prokletih stvari ne prione ništa za ruku, eda bi se Gospod povratio od `estine gneva svog, u~inio ti milost i smilovao se na te, i umno`io te, kao što se zakleo ocima tvojim,

13:18 Kad slušaš glas Gospoda Boga svog dr`e}i sve zapovesti Njegove, koje ti ja danas zapovedam, da bi ~inio šta je pravo pred Gospodom Bogom tvojim.

GLAVA 14

Vi ste sinovi Gospoda Boga svog; nemojte se rezati niti brijati među o~ima za mrtvacem.

14:2 Jer si narod svet Gospodu Bogu svom, i tebe izabra Gospod da si mu narod osobit između svih naroda na zemlji.

14:3 Ne jedi ništa gadno.

14:4 Ovo su `ivotinje koje }ete jesti: gove~e, ovcu, kozu,

14:5 Jelena, srnu, bivola, divokozu, jednoroga i kozu kamenja-u;

14:6 I sve `ivotinje koje imaju papke rascepljene na dvoje, i koje pre`ivaju izme|u `ivotinja, njih jedite.

14:7 Ali ne jedite one koje samo pre`ivaju ili koje samo imaju papke rascepljene na dvoje, kao: kamilu, zeca, pitomog zeca, jer pre`ivaju, a nemaju papke razdvojene; da vam je ne~isto;

14:8 Ni svinj~e, jer ima razdvojene papke, ali ne pre`iva; da vam je ne~isto; meso od njega ne jedite, i strva se njegovog ne dohvatajte.

14:9 A izme|u onih {to su u vodi, jedite ove: {ta god ima pera i ljuske, jedite;

14:10 A {to nema pera i ljuske, ne jedite; da vam je ne~isto.

14:11 Sve ptice ~iste jedite;

14:12 A ove ne jedite: orla, ni jastreba, ni morskog orla,

14:13 Ni sokola, ni eju, ni kraguja po vrstama njihovim,

14:14 Ni gavrana po vrstama njegovim,

14:15 Ni }uka, ni sovuljagu, ni lisku, ni kopca po vrstama njegovim,

14:16 Ni buljinu, ni ra`nja, ni labuda,

14:17 Ni gema, ni svraku, ni gnjurca,

14:18 Ni rodu, ni ~aplju po vrstama njenim, ni pupavca, ni ljiljka.

14:19 I sve bubine krilate da su vam ne~iste; ne jedite ih.

14:20 I sve ptice ~iste jedite.

14:21 Ni{ta mrcino ne jedite; do{ljacku koji je kod tebe podaj neka jede, ili prodaj tu|inu; jer si narod svet Gospodu Bogu svom; ne kuvaj jare u mleku matere njegove.

14:22 Desetak daj od svega roda useva svog, {to do|e s njive tvoje svake godine.

14:23 I jedi pred Gospodom Bogom svojim na mestu koje izabere da onde nastani ime svoje, desetak od `ita svog, od vina svog i ulja svog, i prvi-

ne stoke svoje krupne i sitne, da se u~i{ bojati se Gospoda Boga svog svagda.

14:24 Ako bi ti put bio dalek, te ne bi mogao odneti zato {to je daleko od tebe mesto, koje izabere Gospod Bog tvoj da onde namesti ime svoje, kad te Gospod Bog tvoj blagoslovi,

14:25 Onda u`ini u novac, i uzev{i u ruku svoju otidi u mesto koje izabere Gospod Bog tvoj,

14:26 I za te novce uzmi {ta za`eli du{a tvoja, goveda ovaca, vina ili drugog jakog pi}a, i {ta god bi za`elela du{a tvoja, pa jedi onde pred Gospodom Bogom svojim, i veseli se ti i dom tvoj.

14:27 Ali Levita koji bi bio u mestu tvom, nemoj ostaviti jer nema dela ni nasledstva s tobom.

14:28 Svake tre}e godine odvoj sav desetak od dohodaka svojih one godine, i ostavi ga u svom mestu.

14:29 Pa neka do|u Leviti (jer nemaju dela ni nasledstva s tobom) i do{ljaci i sirote i udovice {to su u mestu tvom, i neka jedu i nasite se, da bi te blagoslovio Gospod Bog tvoj u svakom poslu ruku tvojih, koji bi radio.

GLAVA 15

Svake sedme godine opra{taj.

15:2 A opra{tanje da biva ovako: kome je ko du`an {ta, neka oprosti {ta bi mogao tra`iti od bli`njeg svog; neka ne tra`i od bli`njeg svog i od brata svog, jer je opra{tanje Gospodnje ogla{eno.

15:3 Od tu|ina tra`i, ali {ta bi imao u brata svog, ono neka mu oprosti ruka tvoja,

15:4 Da ne bi bilo siromaha me|u vama, jer }e te obilno blagosloviti Gospod u zemlji koju ti Gospod Bog tvoj da u nasledstvo da je tvoja.

15:5 Samo ako dobro uzaslu{a{ glas Gospoda Boga svog gledaju}i da ~ini{ sve ove zapovesti, koje ti ja zapovedam danas,

15:6 Blagoslovi}e te Gospod Bog tvoj, kao {to ti je kazao, te }e{ davati u zajam mnogim narodima, a ni od koga ne}e{ uzimati u zajam, i vlada}e{ mnogim narodima, a oni tobom ne}e vladati.

15:7 Ako bude u tebe koji siromah izme|u bra}e tvoje u kome mestu tvom, u zemlji tvojoj, koju ti daje Gospod Bog tvoj, nemoj da ti se stvrdne srce tvoje i da stisne{ ruku svoju bratu svom siromahu.

15:8 Nego otvori ruku svoju i pozajmi mu rado koliko mu god treba u potrebi njegovoj.

15:9 ^uvaj se da ne bude kakvo nevaljalstvo u srcu tvom, pa da ka`e{. Blizu je sedma godina, godina oprosna; i da oko tvoje ne bude zlo prema bratu tvom siromahu, pa da mu ne da{, a on zato da vapije ka Gospodu na te, i bude ti greh.

15:10 Podaj mu, i neka ne `ali srce tvoje kad mu da{; jer }e za tu stvar blagosloviti tebe Gospod Bog tvoj u svakom poslu tvom i u svemu za {ta se prihvati{ rukom svojom.

15:11 Jer ne}e biti bez siromaha u zemlji; zato ti zapovedam i ka`em: otvaraj ruku svoju bratu svom, nevoljniku i siromahu svom u zemlji svojoj.

15:12 Ako ti se proda brat tvoj Jevrejini ili Jevrejka, neka ti slu`i {est godina, a sedme godine otpusti ga od sebe slobodna.

15:13 A kad ga otpusti{ od sebe slobodna, nemoj ga otpustiti prazna.

15:14 Daruj ga ~im izme|u stoke svoje i s guma na svog i iz kace svoje; podaj mu ~im te je blagoslovio Gospod Bog tvoj.

15:15 I opominji se da si bio rob u zemlji misirskoj i da te je izbavio Gospod Bog tvoj; zato ti ja zapovedam ovo danas.

15:16 Ako li ti ka`e: Ne}u da idem od tebe, zato {to te ljubi i dom tvoj, jer mu je dobro kod tebe,

15:17 Tada uzmi {ilo i probu{i mu uho na vratima, i bi}e ti sluga dovek; i slu{kinji svojoj u~ini tako.

15:18 Nemoj da ti bude te{ko kad ga otpu{ta{ od sebe slobodna, jer je dvojinom onoliko koliko najamnik zaslu`io u tebe za {est godina, da bi te blagoslovio Gospod Bog tvoj u svemu {to radi{.

15:19 Sve prvence u stoci svojoj krupnoj i sitnoj {to bude mu{ko, posveti Gospodu Bogu svom; ne radi na prvencu od krave svoje, i ne stri`i prvenca od ovaca svojih.

15:20 Pred Gospodom Bogom svojim jedi ih ti i porodica tvoja svake godine na mestu koje izabere Gospod.

15:21 Ako li na njemu bude mana, ako bude hromo ili slepo, ili koja god zla mana bude na njemu, ne kolji ga Gospodu Bogu svom.

15:22 U svom mestu pojedij ga; i ~ist i ne~ist neka jede kao srnu i jelena.

15:23 Samo krvi od njega ne jedi; prolj je na zemlju kao vodu.

GLAVA 16

Dr`i mesec Aviv, te slavi pashu Gospodu Bogu svom, jer meseca Aviva izveo te je Gospod Bog tvoj iz Misira no}u.

16:2 I zakolji pashu Gospodu Bogu svom, od krupne i sitne stoke, na mestu koje izabere Gospod da onde nastani ime svoje.

16:3 Ne jedi s njom hleb kiseli; sedam dana jedi s njom presan hleb, hleb nevoljni~ki, jer si hite}i iza{ao iz zemlje misirske, pa da se opominje{ dana kad si iza{ao iz Misira, dok si god `iv.

16:4 I da se ne vidi u tebe kvasac za sedam dana nigde me|u granicama tvojim, i da ne ostane preko no} ni{ta do jutra od mesa koje zakolje{ prvi dan uve~e.

16:5 Ne mo`e{ klati pashe na svakom mestu svom koje ti da Gospod Bog tvoj;

16:6 Nego na mestu koje izabere Gospod Bog tvoj da onde nastani ime svoje, onde kolji pashu uve~e o sun~anom zahodu u isto vreme kad si po{ao iz Misira.

16:7 A peci je i jedi na mestu koje izabere Gospod Bog tvoj; i sutradan vrativ{i se idi u svoje {atore.

16:8 [est dana jedi presne hlebove, a sedmi dan da je praznik Gospodnji, tada ne radi ni{ta.

16:9 Sedam nedelja nabroj; kad stane srp raditi po letini, onda po~ni brojati sedam nedelja.

16:10 Tada praznuj praznik nedelja Gospodu Bogu svom; {ta mo`e{ prinositi dragovoljno kako te bude blagoslovio Gospod Bog tvoj.

16:11 I veseli se pred Gospodom Bogom svojim ti i sin tvoj i k}i tvoja i sluga tvoj i slu{kinja tvoja, i Levit koji bude u mestu tvom, i do{l}jak i sirota i udovica, {to budu kod tebe, na mestu koje izabere Gospod Bog tvoj da onde nastani ime svoje.

16:12 I opominji se da si bio rob u Misiru, te ~u-vaj i tvori uredbe ove.

16:13 Praznik senica praznuj sedam dana, kad zbere{ s gumna svog i iz kace svoje.

16:14 I veseli se na praznik svoj ti i sin tvoj i sluga tvoj i slu{kinja tvoja, i Levit i do{l}jak i sirota i udovica, {to budu u mestu tvom.

16:15 Sedam dana praznuj praznik Gospodu Bogu svom na mestu koje izabere Gospod, kad te blagoslovi Gospod Bog tvoj u svakoj letini tvojoj i u svakom poslu ruku tvojih; i budi veseo.

16:16 Tri puta u godini neka do|e svako mu{ko pred Gospoda Boga tvog na mesto koje izabere: na praznik presnih hlebova, na praznik nedelja i na praznik senica, ali niko da ne do|e prazan pred Gospoda;

16:17 Nego svaki s darom od onog {to ima, prema blagoslovu Gospoda Boga tvog kojim te je darivao.

16:18 Sudije i upravitelje postavi sebi po svim mestima koja ti da Gospod Bog tvoj po plemenima tvojim, i neka sude narodu pravo.

16:19 Ne izvr}i pravde i ne gledaj ko je ko; ne primaj poklona. jer poklon zaslepljuje o~i mudrima i izvr}e re~i pravednima.

16:20 Sasvim idi za pravdom, da bi bio `iv i nasledio zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj.

16:21 Ne sadi luga ni od kakvih drveta kod oltara Gospoda Boga svog, koji na~ini{;

16:22 I ne podi` i nikakav lik; na to mrzi Gospod Bog tvoj.

GLAVA 17

Ne prinosi Gospodu Bogu svom ni vola ni jagnjeta ni jareta na kome ima mana ili kako god zlo; jer je gadno pred Gospodom Bogom tvojim.

17:2 Ako se na|e kod tebe u kome od mesta tvojih, koja ti da Gospod Bog tvoj, ~ovek ili `ena da u~ini zlo pred Gospodom Bogom tvojim prestupa}u}i zavet Njegov,

17:3 I otide te slu`i drugim bogovima i klanja im se, ili suncu ili mesecu ili ~emu god iz vojske nebeske, {to nisam zapovedio,

17:4 I tebi se to javi i ti ~uje{, onda raspitaj dobro; pa ako bude istina i doista se u~inila ona gadna stvar u Izrailju,

17:5 Izvedi onog ~oveka ili onu `enu, koji u~ini{e ono zlo, na vrata svoja, ~oveka onog ili `enu, i zaspi ih kamenjem da poginu.

17:6 Na svedo~anstvo dva ili tri ~oveka da se pogubi onaj koga valja pogubiti; ali na svedo~anstvo jednog ~oveka da se ne pogubi.

17:7 Svedoci neka prvi dignu ruke na nj da ga ubiju; a potom sav narod; tako izvadi zlo iz sebe.

17:8 Kad ti bude te{ko rasuditi izme|u krvi i krvi, izme|u raspre i raspre, ili izme|u rane i rane, oko kojih bude parnica u tvom mestu, tada ustani i idi u mesto koje izabere Gospod Bog tvoj;

17:9 I otidi k sve{tenicima Levitima ili k sudiji koji onda bude, pa ih upitaj, i oni }e ti kazati kako valja presuditi.

17:10 I u~ini onako kako ti ka`u u mestu koje izabere Gospod, i gledaj da u~ini{ sasvim onako kako te nau~e.

17:11 Po zakonu kome te nau~e, i po presudi, koju ti ka`u, u~ini; ne odstupi od onog {to ti ka`u ni nadesno ni nalevo.

17:12 Ako li bi se ko upro te ne bi hteo poslu{ati sve{tenika koji onde stoji te slu`i Gospodu Bogu tvom, ili sudije, takav ~ovek da se pogubi; i izvadi zlo iz Izrailja,

17:13 Da sav narod ~uje i boji se, i unapred, da ne radi uporno.

17:14 Kad u|e{ u zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj da je nasledi{, i naseli{ se u njoj, ako ka`e{: Da postavim sebi cara, kao {to imaju svi narodi oko mene,

17:15 Samo onog postavi sebi za cara, kog izabere Gospod Bog tvoj; izme|u bra}e svoje postavi

cara sebi; a nemoj postaviti nad sobom ~oveka tu-
|ina, koji nije brat tvoj.

17:16 Ali da ne dr`i mnogo konja, i da ne vra}a
naroda u Misir da bi imao mnogo konja, jer vam je
Gospod kazao: Ne vra}ajte se vi{e ovim putem.

17:17 I da nema mnogo `ena, da se ne bi otpadi-
lo srce njegovo, ni srebra ni zlata da nema vrlo
mnogo.

17:18 A kad sede na presto carstva svog, neka
prepi{e sebi u knjigu ovaj zakon od sve{tenika Le-
vita;

17:19 I neka ga dr`i kod sebe i neka ga ~ita dok
je `iv, da se u~i bojati se Gospoda Boga svog, dr-
`ati sve re~i ovog zakona i ove uredbe, i tvoriti ih;

17:20 Da se ne bi podiglo srce njegovo iznad
bra}e njegove, i da ne bi odstupilo od ove zapove-
sti ni nadesno ni nalevo, da bi dugo carovao on i
sinovi njegovi u Izrailju.

GLAVA 18

Sve{tenici, Leviti i sve pleme Levijevo da ne-
maju dela ni nasledstva s ostalim sinovima
Izrailjevim; neka jedu ognjene `rtve Gospodnje i
njegovo nasledstvo.

18:2 Nasledstva, dakle, da nemaju me|u bra}om
svojom: Gospod je nasledstvo njihovo, kao {to im
je kazao.

18:3 Ali ovo pripada sve{tenicima od naroda, od
onih koji prinesu `rtvu, bilo vola ili jagnje: da se
daje sve{teniku ple}e i obe vilice i `eludac.

18:4 Prvine od `ita svog, od vina svog i od ulja
svog, i prvine od vune s ovaca svojih podaj mu.

18:5 Jer njega izabra Gospod Bog tvoj izme|u
svih plemena tvojih da stoji i slu`i u ime Gospod-
nje on i sinovi njegovi doveka.

18:6 I kad do|e koji Levit iz kog god mesta tvog
iz svega Izrailja, gde nastava, kad do|e po `elji du-
{e svoje u mesto koje izabere Gospod,

18:7 Neka slu`i u ime Gospoda Boga svog kao i
druga bra}a, njegova Leviti, koji onde stoje pred
Gospodom.

18:8 Neka jedu jednak deo, osim onog {to bi ko-
je prodao u porodici otaca svojih.

18:9 Kad u|e{ u zemlju koju ti Gospod Bog tvoj
daje, ne u~i se ~initi gadna dela onih naroda.

18:10 Neka se ne na|e u tebe koji bi vodio sina
svog ili k}er svoju kroz oganj, ni vra~ar, ni koji ga-
ta po zvezdama, ni koji gata po pticama, ni uro~-
nik,

18:11 Ni baja~, ni koji se dogovara sa zlim du-
hovima, ni opsenar ni koji pita mrtve.

18:12 Jer je gad pred Gospodom ko god tako ~i-
ni, i za takve gadove tera te narode Gospod Bog
tvoj ispred tebe.

18:13 Dr`i se sasvim Gospoda Boga svog.

18:14 Jer ti narodi koje }e{ naslediti, slu{aju ga-
tare i vra-are; a tebi to ne dopu{ta Gospod Bog
tvoj.

18:15 Proroka isred tebe, izme|u bra}e tvoje,
kao {to sam ja, podignu}e ti Gospod Bog tvoj; nje-
ga slu{ajte,

18:16 Po svemu {to si iskao od Gospoda Boga
svog na Horivu na dan sabora svog govore}i: Da
vi{e ne ~ujem glas Gospoda Boga svog i da vi{e ne
gledam oganj taj veliki, da ne poginem.

18:17 Zato mi re~e Gospod: Dobro reko{e {ta
reko{e.

18:18 Proroka }u im podignuti izme|u bra}e nji-
hove, kao {to si ti, i metnu}u re~i svoje u usta nje-
gova, i kaziva}e im sve {to mu zapovedim.

18:19 A ko god ne bi poslu{ao re~i moje, koje
}e govoriti u moje ime, od toga }u ja tra`iti.

18:20 Ali prorok koji bi se usudio govoriti {ta u
moje ime {to mu ja ne zapovedim da govori, ili ko-
ji bi govorio u ime drugih bogova, takav prorok da
se pogubi.

18:21 Ako li ka`e{ u srcu svom: Kako }emo po-
znati re~ koje nije Gospod rekao?

18:22 [ta bi prorok rekao u ime Gospodnje, pa
se ne zbude i ne navr{i se, to je re~ koje nije rekao
Gospod; nego je iz oholosti rekao onaj prorok, ne
boj ga se.

GLAVA 19

Kad Gospod Bog tvoj potre narode kojih zemlju daje tebi Gospod Bog tvoj, i kad ih nasledi i nastani se po gradovima njihovim i po kucama njihovim,

19:2 Odvoj tri grada usred zemlje svoje koju ti daje Gospod Bog tvoj da je nasledi,

19:3 Na-ini put, i razdeli na troje krajeve zemlje svoje koju ti da Gospod Bog tvoj u nasledstvo, pa neka be i onamo svaki krvnik.

19:4 A ovako neka bude s krvnikom koji ute onamo, da bi ostao iv: ko ubije bli njegov svog nehotice, ne mrzev i pre na nj,

19:5 Kao kad bi ko oti{ao s bli njim svojim u {umu da se drva, pa bi zamahnuo sekirom u ruci svojoj da pose drvo, a ona bi spala s dralice i pogodila bi bli njegov tako da umre on neka ute e u koji od tih gradova da ostane iv,

19:6 Da ne bi osvetnik poterao krvnika dok mu je srce raspaljeno i da ga ne bi stigao na dalekom putu i ubio ga, premda nije zaslu io smrt, jer nije pre mrzeo na nj.

19:7 Zato ti zapovedam i velim: tri grada odvoj.

19:8 A kad ra{iri Gospod Bog tvoj me e tvoje kao {to se zakleo ocima tvojim, i da ti svu zemlju koju je rekao dati ocima tvojim,

19:9 Ako uzdr i i ustvori sve ove zapovesti, koje ti ja danas zapovedam, da ljubi Gospoda Boga svog i hodi putevima Njegovim svagda, onda dodaj jo{ tri grada osim ona tri,

19:10 Da se ne proliva krv prava u zemlji tvojoj, koju ti Gospod Bog tvoj daje u nasledstvo, i da ne bude na tebi krv.

19:11 Ali ako ko mrzi na bli njegov svog i vreba ga, i sko i na nj, i udari ga tako da umre, a on ute e u koji od tih gradova,

19:12 Onda stare{ine mesta njegova neka po{a-lju i uzmu ga odande, i predadu ga u ruke osvetniku da se pogubi.

19:13 Neka ga ne ali oko tvoje nego skini krv pravu s Izrailja, da bi ti dobro bilo.

19:14 Ne pomi i me e bli njegov svog koju postavte stari u nasledstvu tvom koje dobije u zemlji koju ti Gospod Bog tvoj daje da je nasledi.

19:15 Neka ne ustaje jedan svedok na oveka ni za kako zlo i ni za kakav greh izme u svih greha koji se ine, nego na re-ima dva ili tri svedoka da ostaje stvar.

19:16 Ako bi ustao la an svedok na koga da svedo i na njega da se odme e Boga,

19:17 Onda neka stanu ta dva oveka, koji imaju tu raspru, pred Gospoda, pred sve{tenike i pred sudije koje budu u to vreme;

19:18 I neka dobro ispitaju sudije, ako svedok onaj bude la an svedok i la no svedo i na brata svog,

19:19 U inite mu onako kako je on mislio u initi bratu svom i izvadi zlo iz sebe,

19:20 Da se ostali uv i to boje, i unapred vi e ne ine tako zlo usred tebe.

19:21 Neka ne ali oko tvoje: ivot za ivot, oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nogu za nogu.

GLAVA 20

Kad ode na vojsku na neprijatelja svog i vidi konje i kola i narod ve i od sebe, nemoj se upla{iti od njih, jer je s tobom Gospod Bog tvoj, koji te je izveo iz zemlje misirske.

20:2 I kad po ete da se pobijete, neka pristupi sve{tenik i progovori narodu,

20:3 I neka im ka e: Slu{aj Izrailju! Vi polazite danas u boj na neprijatelje svoje, neka ne trne srce va e, ne bojte se i ne pla{ite se, niti se prepadajte od njih.

20:4 Jer Gospod Bog va ide s vama i bi e se za vas s neprijateljima va im da vas sa uva.

20:5 Potom i vojvode neka progovore narodu, i ka u: Ko je sagraadio novu ku u a nije po eo sedeti u njoj? Neka ide nek se vrati ku i svojoj, da ne bi poginuo u boju, i drugi po eo sedeti u njoj.

20:6 I ko je posadio vinograd a jo ga nije brao? Neka ide, nek se vrati ku i svojoj, da ne bi poginuo u boju, i drugi ga brao.

20:7 I ko je isprosió devojku a jo{ je nije odveo? Neka ide, nek se vrati ku}i svojoj, da ne bi poginuo u boju, i drugi je odveo.

20:8 Jo{ i ovo neka ka`u vojvode narodu: Ko je stra{l}jiv i trne mu srce? Neka ide, nek se vrati ku}i svojoj, da ne bi trnulo srce bra}i njegovoj kao njemu.

20:9 I kad vojvode izgovore narodu, onda neka nameste glavare od ~eta pred narod.

20:10 Kad do|e{ pod koji grad da ga bije{, prvo ga ponudi mirom.

20:11 Ako ti odgovori mirom i otvori ti vrata, sav narod koji se na|e u njemu neka ti pla}a danak i bude ti pokoran.

20:12 Ako li ne u~ini mira s tobom nego se stane biti s tobom tada ga bij.

20:13 I kad ga Gospod Bog tvoj preda u ruke tvoje, pobij sve mu{k}inje u njemu ma~em.

20:14 A `ene i decu i stoku i {ta god bude u gradu, sav plen u njemu, otmi, i jedi plen od neprijatelja svojih, koji ti da Gospod Bog tvoj.

20:15 Tako ~ini sa svim gradovima, koji su daleko od tebe i nisu od gradova ovih naroda.

20:16 A u gradovima ovih naroda, koje ti Gospod Bog tvoj daje u nasljedstvo, ne ostavi u `ivotu nijednu du{u `ivu.

20:17 Nego ih zatri sasvim, Heteje i Amoreje i Hananeje i Ferezeje i Jeveje i Jevuseje, kao {to ti je zapovedio Gospod Bog tvoj.

20:18 Da vas ne nau~e ~initi gadna dela koja ~ini{e bogovima svojim, i da ne zgre{ite Gospodu Bogu svom.

20:19 Kad opkoli{ kakav grad i bude{ dugo pod njim biju}i ga da bi ga uzeo, ne kvvari drveta njegova sekirom; jer mo`e{ s njih jesti, zato ih ne seci; jer drvo poljsko je li ~ovek da u|e u grad ispred tebe?

20:20 Nego drveta koja zna{ da im se rod ne jede, njih obaljuj i seci i gradi zaklon od grada koji se bije s tobom, dokle ne padne.

GLAVA 21

Kad se na|e ubijen ~ovek u zemlji koju ti daje Gospod Bog tvoj da je nasledi{, gde le`i u polju, a ne zna se ko ga je ubio,

21:2 Tada neka izi|u stare{ine tvoje i sudije tvoje, i neka izmere od ubijenog do gradova koji su oko njega.

21:3 Pa koji grad bude najbli`e ubijenome, stare{ine onog grada neka uzmu junicu iz goveda, na kojoj se jo{ nije radilo, koja nije vukla u jarmu,

21:4 I neka odvedu stare{ine onog grada tu junicu u pustu dolinu gde se ne kopa ni seje, i neka zakolju junicu onde u dolini.

21:5 Potom neka pristupe sve{tenici, sinovi Levijevi; jer njih izabra Gospod Bog tvoj da mu slu`e i da blagosiljaju u ime Gospodnje, i na njihovim re~ima da ostaje svaka raspra i svaka {teta;

21:6 I sve stare{ine onog grada koji budu najbli`e ubijenome neka operu ruke svoje nad zaklanom junicom u onoj dolini,

21:7 I tvrde}i neka ka`u: Ruke na{e nisu prolile ove krvi niti su o~i na{e videle;

21:8 Milostiv budi narodu svom Izrailju, koji si iskupio, Gospode, i ne me}i prave krvi na narod svoj Izrailja. Tako }e se o~istiti od one krvi.

21:9 I ti }e{ skinuti pravu krv sa sebe kad u~ini{ {ta je pravo pred Gospodom.

21:10 Kad otide{ na vojsku na neprijatelje svoje, i preda ih Gospod Bog tvoj u ruke tvoje i zarobi{ ih mnogo.

21:11 I ugleda{ u roblju lepu `enu, i omili ti da bi je hteo uzeti za `enu,

21:12 Odvedi je ku}i svojoj; i neka obrije glavu svoju i sre`e nokte svoje;

21:13 I neka skine sa sebe haljine svoje u kojima je zarobljena i neka sedi u ku}i tvojoj, i `ali za ocem svojim i za materom svojom ceo mesec dana; potom lezi s njom, i budi joj mu` i ona nek ti bude `ena.

21:14 Ako ti posle ne bi bila po volji, pusti je neka ide kuda joj drago, ali nikako da je ne proda{ za novce ni da njom trguje{, jer si je osramotio.

21:15 Ko bi imao dve `ene, jednu milu, a drugu nemilu, pa bi rodila sinove, i mila i nemila, i prvenac bi bio od nemile,

21:16 Onda kad do|e vreme da podeli sinovima svojim {ta ima ne mo`e prvencem u~initi sina od mile preko sina od nemile koji je prvenac;

21:17 Nego za prvenca neka prizna sina od nemile i dade mu dva dela od svega {to ima, je je on po~etak sile njegove, njegovo je pravo prvena~ko.

21:18 Ko bi imao sina samovoljnog i nepokornog, koji ne slu{a oca svog ni matere svoje, i kog oni i kara{e pa opet ne slu{a,

21:19 Neka ga uzmu otac i mati, i neka ga dovedu k stare{inama grada svog na vrata mesta svog,

21:20 I neka ka`u stare{inama grada svog: Ovaj sin na{ samovoljan je i nepokoran, na slu{a nas, izjelica je i pijanica.

21:21 Tada svi ljudi onog mesta neka ga zaspu kamenjem da pogine; i tako izvadi zlo iz sebe, da sav Izrailj ~uje i boji se.

21:22 Ko zgre{i tako da zaslu`i smrt, te bude osu|en na smrt i obesi{ ga na drvo,

21:23 Neka ne preno{i telo njegovo na drvetu, nego ga isti dan pogrebi, jer je proklet pred Bogom ko je obe{en; zato ne skvrni zemlje koju ti Gospod Bog tvoj daje u nasledstvo.

GLAVA 22

Kad vidi{ vola ili ovcu brata svog gde luta, nemoj pro{i mimo njih, nego ih odvedi bratu svom.

22:2 Ako li ti brat tvoj nije blizu ili ga ne zna{, odvedi ih svojoj ku{i neka budu kod tebe dokle ih ne potra`i brat tvoj, i tada mu ih vrati.

22:3 Tako u~ini i s magarcem njegovim i s haljinom njegovom; i tako u~ini sa svakom stvarju brata svog izgubljenom, kad je izgubi, a ti je na|e{, nemoj pro{i mimo nju.

22:4 Kad vidi{ magarca ili vola brata svog gde je pao na putu, nemoj ih pro{i, nego ih podigni s njim.

22:5 @ena da ne nosi mu{ko odelo niti ~ovek da se obla~i u `enske haljine, jer je gad pred Gospodom Bogom tvojim ko god tako ~ini.

22:6 Kad nai|e{ putem na gnezdo pti~ije, na drvetu ili na zemlji, sa pti}ima ili sa jajcima, a majka le`i na pti}ima ili na jajcima, nemoj uzeti majke s pti}ima.

22:7 Nego pusti majku, a pti}e uzmi, da bi ti dobro bilo i da bi ti se produ`ili dani.

22:8 Kad gradi{ novu ku}u, na~ini ogradu oko strehe svoje, da ne bi navukao krvi na dom svoj, kad bi ko pao s njega.

22:9 Ne sej u vinogradu svom drugo seme da ne bi oskvrnio i rod od semena koje poseje{ i rod vinogradski.

22:10 Ne ori na volu i na magarcu zajedno.

22:11 Ne obla~i haljine tkane od vune i od lana zajedno.

22:12 Na~ini sebi rese na ~etiri kraja od haljine koju obla~i{.

22:13 Ko se o`eni, pa mu `ena omrzne po{to legne s njom,

22:14 Pa da priliku da se govori o njoj i prosper|av glas o njoj govore{i: O`enih se ovom, ali legav{i s njom ne na|oh u nje devoja{tva;

22:15 Tada otac devoj~in i mati neka uzmu i donesu znake devoja{tva njenog pred stare{ine grada svog na vrata,

22:16 I neka ka`e otac devoj~in stare{inama: Ovu k}er svoju dadoh ovom ~oveku za `enu, a on mrzi na nju,

22:17 I dade priliku da se govori o njoj rekav{i: Ne na|oh u tvoje k}eri devoja{tva; a evo znaka devoja{tva k}eri moje. I neka razastru haljinu pred stare{inama gradskim.

22:18 Tada stare{ine grada onog neka uzmu mu`a njenog i nakaraju ga,

22:19 I neka ga oglobe sto sikala srebra, koje neka daju ocu devoj~inom zato {to je izneo r|av glas na devojku Izrailjku, i neka mu bude `ena; da je ne mo`e pustiti dok je `iv.

22:20 Ali ako bude istina, da se nije na{lo devoja{tvo u devojke,

22:21 Tada neka izvedu devojkju na vrata oca njenog, i neka je zaspju kamenjem ljudi onog mesta da pogine, zato {to u~ini sramotu u Izrailju kurvav-
{i se u domu oca svog. Tako izvadi zlo iz sebe.

22:22 Ako se ko uhvati gde le`i sa `enom udatom, neka se pogube oboje, ~ovek koji je le`ao sa `enom i `ena. Tako izvadi zlo iz Izrailja.

22:23 Kad devojkja bude ispro{ena za koga, pa je na|e kogod u mestu i oble`i je,

22:24 Izvedite ih oboje na vrata onog mesta, i zaspjite ih kamenjem da poginu, devojkju {to nije vikala u mestu, a ~oveka {to je osramotio `enu bli-
`njeg svog. Tako izvadi zlo iz sebe.

22:25 Ako li u polju na|e ~ovek devojkju ispro-
{enu, i silom je oble`i, tada da se pogubi samo ~o-
vek koji je oble`a;

22:26 A devojkci ne ~ini ni{ta, nije u~inila greh koji zaslu`uje smrt, jer kao kad ko sko~i na bli-
njeg svog i ubije ga takva je i ta stvar;

22:27 Jer na|e je u polju, i devojkja ispro{ena vi-
ka, ali ne bi nikoga da je odbrani.

22:28 Ako ko na|e devojkju koja nije ispro{ena i uhvati je i legne s njom, i zateku se,

22:29 Tada ~ovek onaj koji je legao s njom da da ocu devojk-inom pedeset sikala srebra, i neka mu ona bude `ena zato {to je osramoti; da je ne mo`e pustiti dok je `iv.

22:30 Niko da se ne `eni `enom oca svog, ni da otkrije skuta oca svog.

GLAVA 23

U sabor Gospodnji da ne ulazi ni utu~en ni u{-
kopljen.

23:2 U sabor Gospodnji da ne ulazi kopile, ni deseto koleno njegovo da ne ulazi u sabor Gospod-
nji.

23:3 Ni Amonac ni Moavac da ne ulazi u sabor Gospodnji, ni deseto koleno njihovo, da ne ulazi u sabor Gospodnji doveka.

23:4 Zato {to ne izi|o{e pred vas s hlebom i vo-
dom na putu kad ste i{li iz Misira, i {to najmi{e za

novce na vas Valama, sina Veorovog iz Fetore u Mesopotamiji da te prokune,

23:5 Premda ne hte Gospod Bog tvoj slu{ati Valama, nego ti Gospod Bog tvoj obrati prokletstvo u blagoslov, jer te milova Gospod Bog tvoj.

23:6 Ne tra`i mir njihov ni dobro njihovo nikada za svog veka.

23:7 Nemoj se gaditi na Idumejca, jer ti je brat; nemoj se gaditi na Misirca, jer si bio do{ljak u zemlji njegovoj.

23:8 Sinovi koji se rode od njih u tre}em koljenu neka dolaze u sabor Gospodnji.

23:9 Kad otide{ na vojsku na neprijatelje svoje, tada se ~uvaj od svake zle stvari.

23:10 Ako se ko me|u vama oskrvni od ~ega {to mu se no}u dogodi, neka izi|e iz logora i ne ulazi u logor.

23:11 A pred ve~e neka se opere vodom, pa kad sunce za|e neka u|e u logor.

23:12 I imaj mesto iza logora gde }e{ izlaziti na-
polje.

23:13 I imaj lopaticu u opravi svojoj, pa kad izi-
|e{ napolje, zakopaj njom, a kad po|e{ natrag, zagri ne~ist svoju.

23:14 Jer Gospod Bog tvoj ide usred logora tvog da te izbavi i da ti preda neprijatelje tvoje; zato neka je logor tvoj svet, da ne vidi u tebe nikakve ne-
~istote, da se ne bi odvratio od tebe.

23:15 Nemoj izdati sluge gospodaru njegovom, koji ute~e k tebi od gospodara svog;

23:16 Nego neka ostane kod tebe, usred tebe u mestu koje izabere u kome gradu tvom, gde mu bude drago; nemoj ga cveliti.

23:17 Da ne bude kurve izme|u k}eri Izrailjevih, ni ad`uvana izme|u sinova Izrailjevih.

23:18 Ne nosi u dom Gospoda Boga svog ni po kakvom zavetu plate kurvine ni cene od psa, jer je oboje gad pred Gospodom Bogom tvojim.

23:19 Ne daj na dobit bratu svom ni novaca ni hrane niti i{ta {to se daje na dobit.

23:20 Strancu podaj na dobit, ali bratu svom nemoj davati na dobit, da bi te blagoslovio Gospod

Bog tvoj u svemu {to se prihvati{ rukom svojom u zemlji u koju ide{ da je nasledi{.

23:21 Kad u~ini{ zavet Gospodu Bogu svom, ne oklevaj ispuniti ga, jer }e ga tra`iti od tebe Gospod Bog tvoj, i bi}e na tebi greh.

23:22 Ako li se ne zavetuje{, ne}e biti na tebi greha.

23:23 [ta ti izi|e iz usta, ono dr`i i u~ini, kao {to zavetuje{ Gospodu Bogu svom dragovoljno, {to iska`e{ ustima svojim.

23:24 Kad u|e{ u vinograd bli`njeg svog, mo`e{ jesti gro`|a po volji dok se ne nasiti{; ali ga ne me}i u sud svoj.

23:25 Kad u|e{ u usev bli`njeg svog mo`e{ trgati klasje rukom svojom; ali da ne za`nje{ srpom u usev bli`njeg svog.

GLAVA 24

Kad ko uzme `enu i o`eni se s njom, pa se dogodi da mu ona ne bude po volji, {to on na|e na njoj {ta god ru`no, neka joj napi{e knjigu raspusnu i da joj u ruke, pa neka je otpusti iz svoje ku}e.

24:2 A ona oti{av{i iz ku}e njegove, ako otide i uda se za drugog,

24:3 Pa ako ovaj drugi mu` omrzne na nju i napi{e joj knjigu raspusnu i da joj u ruku, i otpusti je iz svoje ku}e, ili ako umre ovaj drugi mu` koji se o`eni njom,

24:4 Tada pre|a{nji mu` koji je otpusti ne mo`e je opet uzeti za `enu, po{to se s njega ona skvrnila, jer je gad pred Gospodom. Tako ne daj da se gre{i zemlja koju ti Gospod Bog tvoj daje u nasljedstvo.

24:5 Ko se skoro bude o`enio, neka ne ide na vojsku, i ne name}i na nj nikakav posao; neka bude slobodan u ku}i svojoj godinu dana i neka se ra- duje sa `enom svojom koju je doveo.

24:6 Niko da ne uzima u zalogu `rvanj gornji ni donji, jer bi uzeo du{u u zalogu.

24:7 Ko se na|e da je ukrao ~oveka izme|u bra- }e svoje, sinova Izrailjevih, i trgovao s njim i pro- dao ga, neka pogine onaj kradljivac; i tako izvadi zlo iz sebe.

24:8 ^uvaj se bolesti gube, i pazi dobro i ~ini sve {to vas u~e Leviti, kao {to sam im zapovedio, dr`ite i ~inite.

24:9 Opominji se {ta je u~inio Gospod Bog tvoj Mariji na putu kad izi|oste iz Misira.

24:10 Kad ti je bli`nji tvoj du`an {ta mu drago, ne idi u ku}u njegovu da mu uzme{ zalog;

24:11 Nego stoj napolju, a ~ovek koji ti je du`an neka ti iznese napolje zalog svoj.

24:12 Ako je siromah, ne spavaj sa zalogom nje- govim.

24:13 Nego mu vrati zalog njegov do zahoda su- n~anog, da bi le`e}i na svojoj haljini blagosiljao te, a to }e ti se primiti u pravdu pred Gospodom Bo- gom tvojim.

24:14 Nemoj zaneti najamnika, siromaha i po- trebitoga izme|u bra}e svoje, i do{ljaka koji je kod tebe u zemlji tvojoj u mestu tvom.

24:15 Podaj mu najam njegov isti dan, i da ga ne za|e sunce u tebe, jer je siromah i tim du{u dr`i, da ne bi zavikao na te ka Gospodu, i bilo bi ti greh.

24:16 Neka ne ginu o~evi za sinove ni sinovi za o~eve; svaki za svoj greh neka gine.

24:17 Ne izvri pravice do{ljaku ni siroti, i ne uzimaj u zalogu haljine udovici.

24:18 Nego se opominji da si bio rob u Misiru, i da te je iskupio odande Gospod Bog tvoj; zato ti zapovedam da ovo ~ini{.

24:19 Kad `anje{ letinu svoju na njivi svojoj, ako zaboravi{ koji snop na njivi, ne vra}aj se da ga uzme{; neka ga do{ljaku, siroti i udovici, da bi te blagoslovio Gospod Bog tvoj u svakom poslu ruku tvojih.

24:20 Kad trese{ masline svoje, ne zagledaj gra- nu po granu po{to otrese{; neka do{ljaku siroti i udovici.

24:21 Kad bere{ vinograd svoj, ne pabir~i {ta obere{; neka do{ljaku siroti i udovici.

24:22 I opominji se da si bio rob u zemlji misir- skoj; zato ti ja zapovedam da ovo ~ini{.

GLAVA 25

Kad je raspra me|u ljudima pa do|u na sud da im sude, tada pravoga neka opravdaju, a krivoga neka osude.

25:2 I ako krivi zaslu`uje boj, tada sudija neka zapovedi da ga povale i biju pred njim, na broj prema krivici njegovoj.

25:3 Do ~etrdeset udaraca neka zapovedi da mu udare, ne vi{e, da se ne bi poni{tio brat tvoj u tvojim o~ima, kad bi mu se udarilo vi{e udaraca.

25:4 Nemoj zavezati usta volu kad vr{e.

25:5 Kad bra}a `ive zajedno pa umre jedan od njih bez dece, onda `ena umrloga da se ne uda iz ku}e za drugog; brat njegov neka otide k njoj i uzme je za `enu i u~ini joj du`nost deversku.

25:6 I prvi sin kog ona rodi neka se nazove imenom brata njegovog umrlog, da ne pogine ime njegovo u Izrailju.

25:7 Ako li onaj ~ovek ne bi hteo uzeti snahe svoje, onda snaha njegova neka do|e na vrata pred stare{ine, i ka`e: Ne}e dever moj da podigne bratu svom semena u Izrailju, ne}e da mi u~ini du`nosti deverske.

25:8 Tada neka ga dozovu stare{ine mesta onog i razgovore se s njim; pa ako se on upre i ka`e: Ne}u da je uzmem;

25:9 Onda neka pristupi k njemu snaha njegova pred stare{inama, i neka mu izuje obu}u s noge njegove i pljune mu u lice, i progovoriv{i neka ka`e: Tako valja da bude ~oveku koji ne}e da zida ku}e brata svog.

25:10 I on neka se zove u Izrailju: Dom bosoga.

25:11 Ako bi se svadili ljudi, jedan s drugim, pa bi do{la `ena jednog da otme mu`a svog iz ruke drugog koji ga bije, i pru`iv{i ruku svoju uhvatila bi ga za mo{nice.

25:12 Odseci joj ruku; neka ne `ali oko tvoje.

25:13 Nemoj imati u torbi svojoj dvojaku meru, veliku i malu.

25:14 Nemoj imati u ku}i svojoj dvojaku efu, veliku i malu.

25:15 Mera potpuna i prava neka ti je; efa potpuna i prava neka ti je, da bi ti se produ`ili dani tvoji u zemlji koju ti daje Gospod Bog tvoj.

25:16 Jer je gad pred Gospodom Bogom tvojim ko god ~ini tako, ko god ~ini krivo.

25:17 Opominji se {ta ti je u~inio Amalik kad i|oste na putu kad i|aste iz Misira,

25:18 Kako te do~eka na putu i pobi na kraju sve umorne koji i|ahu za tobom, kad si bio sustao i iznemogao, i ne boja se Boga.

25:19 Zato kad te Gospod Bog tvoj smiri od svih neprijatelja tvojih unaokolo u zemlji koju ti daje Gospod Bog tvoj da je nasledi{, tada zatri spomen Amaliku pod nebom; ne zaboravi.

GLAVA 26

Akad u|e{ u zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj u nasledstvo, i nasledi{ je i naseli{ se u njoj.

26:2 Uzmi prvina od svakog vo}a one zemlje, koje }e{ prinositi od zemlje svoje koju ti Gospod Bog tvoj daje, i metnuv{i u kotaricu idi na mesto koje Gospod Bog tvoj izabere da onde nastani ime svoje,

26:3 I do{av{i k sve{teniku koji bude onda, reci mu: Priznajem danas pred Gospodom Bogom tvojim da sam u{ao u zemlju za koju se Gospod zakleo ocima na{im da }e nam je dati.

26:4 A sve{tenik neka uzme kotaricu iz tvoje ruke i metne je pred oltarom Gospoda Boga tvog.

26:5 Tada progovori i reci pred Gospodom Bogom svojim: Otac moj be{e siromah Sirin i si|e u Misir s malo ~eljadi, i bi onde do{ljak, pa posta narod velik i silan i obilan na broju.

26:6 Ali Misirci stado{e zlo postupati s nama, mu~i{e nas i udara{e na nas te{ke poslove.

26:7 I mi zavapismo ka Gospodu Bogu otaca svojih, i Gospod ~u glas na{, i pogleda na muku na{u, na trud na{ i na nevolju na{u

26:8 I izvede nas Gospod iz Misira rukom krepkom i mi{icom podignutom, i strahotom velikom i znacima i ~udesima.

26:9 I dovede nas na ovo mesto, i dade nam zemlju ovu, zemlju u kojoj te~e mleko i med.

26:10 Zato sad, evo, donesoh prvine od roda ove zemlje koju si mi dao, Gospode. I ostavi ih pred Gospodom Bogom svojim, i pokloni se pred Gospodom Bogom svojim.

26:11 I veseli se svakim dobrom koje ti da Gospod Bog tvoj i domu tvom, ti i Leviti i do{ljak koji je kod tebe.

26:12 A kad da{ sve desetke od dohodaka svojih tre}e godine, koje je godine desetka, i da{ Levitu, do{ljaku, siroti i udovici da jedu u mestima tvojim i nasite se,

26:13 Onda reci pred Gospodom Bogom svojim: Iznesoh iz doma svog {ta je sveto, i dadoh Levitu i do{ljaku, siroti i udovici sasvim po zapovesti koju si mi zapovedio, ne prestupih zapovesti tvojih niti zaboravih;

26:14 Ne jedoh od toga u `alosti svojoj, niti uzeh od toga na potrebu ne~istu, niti dadoh od toga na mrtvaca; slu{ah Gospoda Boga svog, u~inih sve kako si mi zapovedio.

26:15 Pogledaj iz svetog stana svog s neba, i blagoslovi narod svoj Izrailja i zemlju koju si nam dao kao {to si se zakleo ocima na{im, zemlju u kojoj te~e mleko i med,

26:16 Danas ti Gospod Bog tvoj zapoveda da izvr{uje{ ove uredbe i ove zakone. Pazi dakle i izvr{uj ih od svega srca svog i od sve du{e svoje.

26:17 Danas si se zarekao Gospodu da }e ti biti Bog i da }e{ i}i putevima Njegovim i dr`ati uredbe Njegove, i zapovesti Njegove i zakone Njegove, i da }e{ slu{ati glas Njegov.

26:18 A Gospod se tebi danas zarekao da }e{ mu biti narod osobit, kao {to ti je govorio, da bi dr`ao svi zapovesti Njegove;

26:19 I da }e te podignuti nad sve narode, koje je stvorio hvalom, imenom i slavom, da bude{ narod svet Gospodu Bogu svom, kao {to ti je govorio.

GLAVA 27

I zapovedi Mojsije sa stare{inama Izrailjevim narodu govore}i: Dr`ite sve ove zapovesti koje vam ja danas zapovedam.

27:2 I kad pre|e{ preko Jordana u zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj, podigni sebi kamenje veliko i nama`i ga kre~om.

27:3 I napi{i na njemu sve re~i ovog zakona, kad pre|e{ da u|e{ u zemlju koju ti daje Gospod Bog tvoj, u zemlju gde te~e mleko i med, kao {to ti je kazao Gospod Bog otaca tvojih.

27:4 Kada, dakle, pre|e{ preko Jordana, podigni to kamenje, za koje ti zapovedam danas, na gori Evalu, i nama`i ga kre~om.

27:5 I na~ini onde oltar Gospodu Bogu svom, oltar od kamenja, ali ga nemoj gvo`em tesati.

27:6 Od celog kamenja na~ini oltar Gospodu Bogu svom, i na njemu prinesi Gospodu Bogu svom `rtve paljenice.

27:7 Prinesi i zahvalne `rtve, i jedi ih onde, i veseli se pred Gospodom Bogom svojim.

27:8 I napi{i na tom kamenju sve re~i ovog zakona dobro i razgovetno.

27:9 I re~e Mojsije i sve{tenici Leviti svemu Izrailju govore}i: Pazi i~uj Izrailju, danas si postao narod Gospoda Boga svog.

27:10 Zato slu{aj glas Gospoda Boga svog, i tvori zapovesti Njegove i uredbe Njegove, koje ti ja danas zapovedam.

27:11 I zapovedi Mojsije u onaj dan narodu govore}i:

27:12 Ovi neka stanu da blagosiljaju narod na gori Garizinu, kad pre|ete preko Jordana: Simeun, Levije, Juda, Isahar, Josif i Venijamin.

27:13 A ovi neka stanu da proklinju na gori Evalu: Ruvim, Gad, Asir, Zavulon, Dan, i Neftalim,

27:14 I neka progovore Leviti, glasovito i ka`u svima u Izrailju:

27:15 Proklet da je ~ovek koji bi na~inio lik rezan ili liven, stvar gadnu pred Gospodom, delo ru-

ku umetni~kih, ako bi i na skrivenom mestu metnuo. A sav narod odgovaraju}i neka ka`e: Amin.

27:16 Proklet da je koji bi ru`io oca svog ili mater svoju. A sav narod neka ka`e: Amin.

27:17 Proklet da je koji bi pomakao me|u bli`njeg svog. A sav narod neka ka`e: Amin.

27:18 Proklet da je koji bi zaveo slepca s puta. A sav narod neka ka`e: Amin.

27:19 Proklet da je koji bi izvrnuo pravicu do{ljaku, siroti ili udovici. A sav narod neka ka`e: Amin.

27:20 Proklet da je koji bi oble`ao `enu oca svog, te otkrio skut oca svog. A sav narod neka ka`e: Amin.

27:21 Proklet da je koji bi oble`ao kakvo god `i vin~e. A sav narod neka ka`e: Amin.

27:22 Proklet da je koji bi oble`ao sestru svoju, k}er oca svog ili k}er matere svoje. A sav narod neka ka`e: Amin.

27:23 Proklet da je koji bi oble`ao ta{tu svoju. A sav narod neka ka`e: Amin.

27:24 Proklet da je koji bi ubio bli`njeg svog iz potaje. A sav narod neka ka`e: Amin.

27:25 Proklet da je koji bi primio kakav poklon da ubije ~oveka prava. A sav narod neka ka`e: Amin.

27:26 Proklet da je koji ne bi ostao na re~ima ovog zakona, i tvorio ih. A sav narod neka ka`e: Amin.

GLAVA 28

Ako dobro uzaslu{a{ glas Gospoda Boga svog dr`e}i i tvore}i sve zapovesti Njegove, koje ti ja danas zapovedam, uzvisi}e te Gospod Bog tvoj vi{e svih naroda na zemlji.

28:2 I do}i }e na te svi ovi blagoslovi, i ste}i }e ti se, ako uzaslu{a{ glas Gospoda Boga svog,

28:3 Blagosloven }e{ biti u gradu, i blagosloven }e{ biti u polju,

28:4 Blagosloven }e biti plod utrobe tvoje, i plod zemlje tvoje i plod stoke tvoje, mlad goveda tvojih i stada ovaca tvojih.

28:5 Blagoslovena }e biti kotarica tvoja i na}ve tvoje.

28:6 Blagosloven }e{ biti kad dolazi{ i blagosloven }e{ biti kad polazi{.

28:7 Da}e ti Gospod neprijatelje tvoje koji ustanu na te da ih bije}; jednim }e putem do}i na te, a na sedam }e puteva be`ati od tebe.

28:8 Gospod }e poslati blagoslov da bude s tobom u `itnicama tvojim i u svemu za {ta se prihvatit{ rukom svojom, i blagoslovi}e te u zemlji koju ti daje Gospod Bog tvoj.

28:9 Postavi}e te Gospod da mu bude{ narod svet, kao {to ti se zakleo ako uzdr`i{ zapovesti Gospoda Boga svog i uzide{ putevima Njegovim.

28:10 I vide}e svi narodi na zemlji da se ime Gospodnje priziva na tebe, i boja}e se tebe.

28:11 I u~ini}e Gospod da si obilan svakim dobrom, plodom utrobe svoje i plodom stoke svoje i plodom zemlje svoje na zemlji za koju se zakleo Gospod ocima tvojim da }e ti je dati.

28:12 Otvori}e ti Gospod dobru riznicu svoju, nebo, da da da`d zemlji tvojoj na vreme, i blagoslovi}e svako delo ruku tvojih te }e{ davati u zajam mnogim narodima, a sam ne}e{ uzimati u zajam.

28:13 I u~ini}e te Gospod Bog tvoj da si glava a ne rep, i bi}e{ samo gore, a ne}e{ biti dole, ako uzaslu{a{ zapovesti Gospoda Boga svog, koje ti ja danas zapovedam, da ih dr`i{ i tvori{,

28:14 I ne odstupi{ ni od jedne re~i koju vam ja danas zapovedam ni nadesno ni nalevo, pristaju}i za drugim bogovima da im slu`i{.

28:15 Ali ako ne uzaslu{a{ glas Gospoda Boga svog da dr`i{ i tvori{ sve zapovesti Njegove u uredbi Njegove, koje ti ja danas zapovedam, do}i }e na tebe sve ove kletve i stignu}e te.

28:16 Proklet }e{ biti u gradu, i proklet }e{ biti u polju.

28:17 Prokleta }e biti kotarica tvoja i na}ve tvoje.

28:18 Proklet }e biti plod utrobe tvoje i plod zemlje tvoje, mlad goveda tvojih i stada ovaca tvojih.

28:19 Proklet }e{ biti kad dolazi{, i proklet }e{ biti kad polazi{.

28:20 Posla}e Gospod na tebe kletvu, rasap i pogibao u svemu za {ta se prihvati{ rukom svojom i {ta uzradi{, dok se ne zatre{ i ne propadne{ na pre~ac za zla dela svoja kojima si me ostavio.

28:21 U~ini}e Gospod Bog tvoj da se prilepi za te pomor, dokle te ne istrebi sa zemlje u koju ide{ da je nasledi{.

28:22 Udari}e te Gospod suvom bole{u i vru}icom, i groznicom i `egom i ma~em, i su{om i medljikom, koje }e te goniti dokle ne propadne{.

28:23 A nebo nad glavom tvojom bi}e od bronzе, a zemlja pod tobom od gvo`a.

28:24 U~ini}e Gospod da da`d zemlji tvojoj bude prah i pepeo, koji }e padati s neba na te, dokle se ne istrebi{.

28:25 Da}e te Gospod Bog tvoj neprijateljima tvojim da te biju; jednim }e{ putem iza}i na njih, a na sedam }e{ puteva be`ati od njih, i potuca}e{ se po svim carstvima na zemlji.

28:26 I mrtvo telo tvoje bi}e hrana svim pticama nebeskim i zverju zemaljskom, niti }e biti ko da ih popla{i.

28:27 Udari}e te Gospod pri{tevima misirskim i {uljevima i {ugom i krastama da se ne}e{ mo}i isceliti.

28:28 Udari}e te Gospod ludilom i slepotom i besnilom.

28:29 I pipa}e{ u podne, kao {to pipa slepac po mraku, niti }e{ imati napretka na putevima svojim; i ~ini}e ti se krivo i otima}e se od tebe jednako, i ne}e biti nikoga da ti pomogne.

28:30 O`eni}e{ se, a drugi }e spavati sa tvojom `enom; sazida}e{ ku}u, a ne}e{ sedeti u njoj; posadi}e{ vinograd, a ne}e{ ga brati.

28:31 Vo tvoj kla}e se na tvoje o~i, a ti ga ne}e{ jesti; magarac tvoj ote}e se pred tobom, i ne}e ti se vratiti; ovce tvoje da}e se neprijatelju tvom, i ne}e biti nikoga da ti pomogne.

28:32 Sinovi tvoji i k}eri tvoje da}e se drugom narodu, a o~i }e tvoje gledati i kapa}e jednako za njima, a ne}e biti snage u ruci tvojoj.

28:33 Rod zemlje tvoje i svu muku tvoju izje}e narod, kog ne zna{, i ~ini}e ti krivo i gazi}e te jednako.

28:34 I polude}e{ od onog {to }e{ gledati svojim o~ima.

28:35 Udari}e te Gospod pri{tem zlim u koljenima i na nogama, da se ne}e{ mo}i isceliti, od stopala noge tvoje do temena.

28:36 Odve}e Gospod tebe i cara tvog, kog postavi{ nad sobom, u narod kog nisi znao ti ni stari tvoji, i onde }e{ slu`iti drugim bogovima, drvetu i kamenu.

28:37 I bi}e{ ~udo i pri~a i podsme{h svim narodima, u koje te odvede Gospod.

28:38 Mnogo }e{ semena izneti u polje, a malo }e{ sabrati jer }e ga izjesti skakavci.

28:39 Vinograde }e{ saditi i radi}e{ ih a ne}e{ piti vina niti }e{ ih brati, jer }e izjesti crvi.

28:40 Ima}e{ maslina po svim krajevima svojim, ali se ne}e{ uljem namazati, jer }e opasti masline tvoje.

28:41 Rodi}e{ sinove i k}eri, ali ne}e biti tvoji; jer }e oti}i u ropstvo.

28:42 Sve vo}e tvoje i rod zemlje tvoje izje}e bube.

28:43 Stranac koji je kod tebe pope}e se nada te visoko, a ti }e{ si}i dole, veoma nisko.

28:44 On }e ti davati u zajam, a ti ne}e{ njemu davati u zajam; on }e postati glava, a ti }e{ postati rep.

28:45 I do}i }e na te sve ove kletve i goni}e te i stiza}e te, dokle se ne istrebi{, jer nisi slu{ao glas Gospoda Boga svog i dr`ao zapovesti Njegove i uredbe Njegove, koje ti je zapovedio.

28:46 I one }e biti znak i ~udo na tebi i na semenu tvom doveka.

28:47 Jer nisi slu`io Bogu svom radosnog i veselog srca u svakom obilju.

28:48 I slu`i}e{ neprijatelju svom, kog }e Gospod poslati na tebe, u gladi i u `e|i, u golotinji i u svakoj oskudici; i metnu}e ti gvozden jaram na vrat, dokle te ne satire.

28:49 Podignu}e na tebe Gospod narod izdaleka, s kraja zemlje, koji }e doleteti kao orao, narod, kome jezika ne}e{ razumeti.

28:50 Narod bezdu{an, koji ne}e mariti za starca niti }e dete `aliti.

28:51 I izje{e plod stoke tvoje i plod zemlje tvoje, dokle se ne istrebi{; i ne}e ti ostaviti ni{ta, ni `ito ni vino ni ulje, ni plod goveda tvojih ni stada ovaca tvojih, dokle te ne zatre.

28:52 I stegnu}e te po svim mestima tvojim, dokle ne popadaju zidovi tvoji visoki i tvrdi, u koje se uzda{, po svoj zemlji tvojoj; stegnu}e te po svim mestima tvojim, po svoj zemlji tvojoj koju ti daje Gospod Bog tvoj;

28:53 Te }e{ u teskobi i u nevolji kojom }e ti pritu`iti neprijatelji tvoji jesti plod utrobe svoje, meso od sinova svojih i od k}eri svojih, koje ti da Gospod Bog tvoj.

28:54 ^ovek koji je bio mek i vrlo ne`an me|u vama prozli}e se prema bratu svom i prema miloj `eni svojoj i prema ostalim sinovima koji mu ostanu,

28:55 Te ne}e dati nikome izme|u njih mesa od sinova svojih koje }e jesti, jer ne}e imati ni{ta drugo u nevolji i teskobi, kojom }e ti pritu`iti neprijatelj tvoj po svim mestima tvojim.

28:56 @ena koja je bila meka i vrlo ne`na me|u vama, koja od mekote i ne`nosti nije bila navikla stajati nogom svojom na zemlju, prozli}e se prema milom mu`u svom i prema sinu svom i prema k}eri svojoj,

28:57 I posteljici, koja izi|e izme|u nogu njenih, i deci koju rodi; jer }e ih jesti kri{om u oskudici svojoj od nevolje i od teskobe, kojom }e ti pritu`iti neprijatelj tvoj po svim mestima tvojim.

28:58 Ako ne uzdr`i{ i ne ustvori{ sve re~i ovog zakona, koje su napisane u ovoj knjizi, ne boje}i se slavnog i stra{nog imena Gospoda Boga svog,

28:59 Pusti}e Gospod na tebe i na seme tvoje zla ~udesna, velika i duga, bolesti ljute i duge.

28:60 I obrati}e na tebe sve pomore misirske, od kojih si se pla{io, i pilepi}e se za tebe.

28:61 I sve bolesti i sva zla, koja nisu zapisana u knjizi ovog zakona, pusti}e Gospod na tebe dokle se ne istrebi{.

28:62 I osta}e vas malo, a pre vas be{e mnogo kao zvezda nebeskih; jer nisi slu{ao glas Gospoda Boga svog.

28:63 I kao {to vam se Gospod radova dobro vam ~ine}i i mno`e}i vas, tako }e vam se Gospod radovati zatiru}i vas i istrebljuju}i vas; i nesta}e vas sa zemlje u koju idete da je nasledite.

28:64 I raseja}e te Gospod po svim narodima s jednog kraja zemlje do drugog, i onde }e{ slu`iti drugim bogovima, kojih nisi znao ni ti ni oci tvoji, drvetu i kamenu.

28:65 Ali u onim narodima ne}e{ odahnuti, niti }e se stopalo noge tvoje odmoriti; nego }e ti Gospod dati onde srce pla{lljivo, o~i i ~ilele i du{u iznemoglu.

28:66 I `ivot }e tvoj biti kao da visi prema tebi, i pla{i}e{ se no}u i danju, i ne}e{ biti miran `ivotom svojim.

28:67 Jutrom }e{ govoriti: Kamo da je ve~e! A ve~erom }e{ govoriti: Kamo da je jutro! Od straha kojim }e se stra{iti srce tvoje, i od onog {to }e{ gledati o~ima svojim.

28:68 I vrati}e te Gospod u Misir na la|ama, putem za koji ti rekoh: Ne}e{ ga vi{e videti. I onde }ete se prodavati neprijateljima svojim da budete robovi i robinje, a ne}e biti kupca.

GLAVA 29

Ovo su re~i zaveta koji zapovedi Gospod Mojsiju da u~ini sa sinovima Izrailjevim u zemlji moavskoj, osim zaveta koji je u~inio s njima na Horivu.

29:2 I sazva Mojsije sve sinove Izrailjeve i re~e im: Videli ste sve {to u~ini Gospod na va{e o~i u zemlji misirskoj Faraonu i svim slugama njegovim i svoj zemlji njegovoj,

29:3 Ku{anja velika, koja vide{e o~i tvoje, one znake i ~udesna velika.

29:4 Ali vam ne dade Gospod srca, da razumete, ni o~iju, da vidite, i u{iju da ~ujete do ovog dana.

29:5 I vodih vas ~etrdeset godina po pustinji; ne ovet{a{e haljine va{e na vama, niti obu}a tvoja ovet{a na nogama tvojim.

29:6 Hleba ne jedoste, ni piste vina i silovitog pi}a, da biste poznali da sam ja Gospod Bog va{.

29:7 I kad do|oste na ovo mesto, izi|e Sion, car esevonski i Og, car vasanski pred nas u boj; i pobi-smo ih.

29:8 I uzemosmo zemlju njihovu, i dadasmo je u nasledstvo plemenu Ruvimovom i plemenu Gado-vom i polovini plemena Manasijinog.

29:9 Zato dr`ite re~i ovog zaveta i tvorite ih, da biste napredovali u svemu {to radite.

29:10 Vi stojite danas svi pred Gospodom Bogom svojim, glavari od plemena va{ih, stare{ine va{e i upravitelji va{i, svi ljudi Izrailjci,

29:11 Deca va{a, `ene va{e, i do{ljak koji je u va{em logoru, i onaj koji ti drva se~e, i onaj koji ti vodu nosi.

29:12 Da pristane{ na zavet Gospoda Boga svog i na kletvu Njegovu, koju u~ini s tobom danas Gospod Bog tvoj,

29:13 Da te danas postavi sebi za narod i da ti On bude Bog, kao {to ti je rekao i kao {to se zakleo ocima tvojim, Avramu, Isaku i Jakovu.

29:14 I ne s vama samima ~inim ovaj zavet i ovu kletvu;

29:15 Nego sa svakim koji danas stoji ovde s nama pred Gospodom Bogom na{im, i sa svakim koji nije danas ovde s nama.

29:16 Jer vi znate kako smo `iveli u zemlji misirskoj, i kako smo pro{li kroz narode kroz koje smo pro{li.

29:17 I videli ste gadove njihove i idole njihove od drveta i od kamena, od srebra i od zlata, koji su kod njih.

29:18 Neka ne bude me|u vama ~oveka ni `ene ni porodice ni plemena, kome bi se srce odvrtilo danas od Gospoda Boga na{eg, da ide da slu`i bogovima onih naroda; neka ne bude me|u vama korena na kome bi rastao otrov ili pelen.

29:19 I ~uv{i re~i ove kletve da se ne pohvali u srcu svom govore}i: Bi}u miran ako idem za onim {to u srcu svom smislim, dodaju}i pijanstvo `e|i.

29:20 Ne}e Gospod oprostiti takvome, nego }e se onda raspaliti gnev Gospodnji i revnost Njegova na takvog ~oveka, i pa{e na nj sva kletva koja je napisana u ovoj knjizi, i istrebi}e Gospod ime njegovo pod nebom.

29:21 I odlu~i}e ga Gospod na zlo od svih plemena Izrailjevih po svim kletvama zaveta napisanog u knjizi ovog zakona.

29:22 Tada }e govoriti potonji nara{taj, sinovi va{i koji nastanu iza vas, i do{ljak koji do|e izdaleke zemlje, kad vide zla u zemlji ovoj i bolesti, koje }e Gospod pustiti na nju,

29:23 Zemlju ovu opaljenu sumporom i solju, gde se ne seje niti {ta ni~e niti na njoj raste kakva biljka, kao gde je propao Sodom i Gomor, Adama i Sevojim, koje zatre Gospod u gnevu svom i u jaro-sti svojoj,

29:24 Govori}e svi narodi: Za{to u~ini ovo Gospod od ove zemlje? Kakva je to `estina velikog gneva?

29:25 I odgovara}e se: Jer ostavi{e zavet Gospoda Boga otaca svojih, koji u~ini s njima kad ih izvede iz zemlje misirske.

29:26 Jer ido{e i slu`i{e drugim bogovima i poklanja{e im se, bogovima kojih ne zna{e i koji im ni{ta ne dade{e.

29:27 Zato se Gospod razgnevi na tu zemlju, i pusti na nju sva prokletstva napisana u ovoj knjizi.

29:28 I istrebi ih Gospod Bog iz zemlje njihove u gnevu i jaro-sti i ljutini velikoj, i izbaci ih u drugu zemlju, kao {to se vidi danas.

29:29 [ta je tajno ono je Gospoda Boga na{eg, a javno je na{e i sinova na{ih doveka, da bismo izvr{avali sve re~i ovog zakona.

GLAVA 30

A kad do|e na tebe sve ovo, blagoslov i kletva koju iznesoh preda te, ako ih se opomene{ u

srcu svom, gde bi god bio me|u narodima, u koje te zagna Gospod Bog tvoj,

30:2 I obrati{ se ka Gospodu Bogu svom i poslu{a{ glas Njegov u svemu {to ti ja zapovedam danas, ti i sinovi tvoji, iz svega srca svog i iz sve du{e svoje,

30:3 Tada }e Gospod Bog tvoj povratiti roblje tvoje i smilova}e se na tebe, i opet }e te sabrati izme|u svih naroda, po kojima te bude rasejao Gospod Bog tvoj.

30:4 Ako bi ko tvoj i na kraj sveta zagnan bio, otuda }e te opet sabrati Gospod Bog tvoj i otuda te uzeti.

30:5 I odve{e te opet Gospod Bog tvoj u zemlju koju behu nasledili oci tvoji, i nasledi}e je, i u~ini}e ti dobro i umno`i}e te ve}ma nego oce tvoje.

30:6 I obreza}e Gospod Bog tvoj srce tvoje i srce semena tvog, da bi ljubio Gospoda Boga svog iz svega srca svog i iz sve du{e svoje, da bude{ `iv.

30:7 A sve kletve ove obrati}e Gospod Bog tvoj na neprijatelje tvoje i na nenavidnike tvoje, koji su te gonili.

30:8 A ti kad se obrati{ i stane{ slu{ati glas Gospoda Boga svog i tvoriti sve zapovesti Njegove, koje ti ja danas zapovedam,

30:9 Da}e ti Gospod Bog tvoj sre}u u svakom delu ruku tvojih, u plodu utrobe tvoje, u plodu stoke tvoje, u plodu zemlje tvoje; jer }e ti se Gospod Bog tvoj opet radovati ~ine}i ti dobro, kao {to se radovao ocima tvojim,

30:10 Ako uzaslu{a{ glas Gospoda Boga svog dr`e}i sve zapovesti Njegove i uredbe Njegove, napisane u knjizi ovog zakona; kad se obrati{ ka Gospodu Bogu svom svim srcem svojim i svom du{om svojom.

30:11 Jer zapovest koju ti ja zapovedam danas niti je visoko ni daleko od tebe.

30:12 Nije na nebu, da ka`e{: Ko }e nam se popeti na nebo da nam je skine i ka`e nam je da bismo je tvorili?

30:13 Niti je preko mora, da ka`e{ ko }e nam oti}i preko mora, da nam je donese i ka`e nam je, da bismo je tvorili?

30:14 Nego ti je vrlo blizu ova re~, u ustima tvojim i u srcu tvom, da bi je tvorio.

30:15 Gle, iznesoh danas preda te `ivot i smrt, dobro i zlo.

30:16 Jer ti zapovedam danas da ljubi{ Gospoda Boga svog hode}i putevima Njegovim i dr`e}i zapovesti Njegove i uredbe Njegove i zakone Njegove, da bi `iv bio i umno`io se, i da bi te blagoslovio Gospod Bog tvoj u zemlji u koju ide{ da je nasledi{.

30:17 Ako li se odvrati srce tvoje i ne uzaslu{a{, nego zastrani{ da se klanja{ drugim bogovima i njima slu`i{,

30:18 Javljam vam danas da }ete zaista propasti, niti }ete produ`iti dana svojih na zemlji, u koju ide{ preko Jordana da je nasledi{.

30:19 Svedo~im vam danas nebom i zemljom, da sam stavio pred vas `ivot i smrt, blagoslov i prokletstvo; zato izaberi `ivot da bude{ `iv ti i seme tvoje,

30:20 Ljube}i Gospoda Boga svog, slu{aju}i glas Njegov i dr`e}i se Njega; jer je On `ivot tvoj i du`ina dana tvojih; da bi nastavao na zemlji, za koju se zakleo Gospod ocima tvojim, Avramu, Isaku i Jakovu, da }e im je dati.

GLAVA 31

Potom do|e Mojsije i kaza ove re~i svemu Izraelju,

31:2 I re~e im: Meni ima danas sto i dvadeset godina, ne mogu vi{e odlaziti i dolaziti; a i Gospod mi je rekao: Ne}e{ pre}i preko tog Jordana.

31:3 Gospod }e Bog tvoj i}i pred tobom, i istrebi}e one narode ispred tebe, i ti }e{ ih naslediti; Isus }e i}i pred tobom kao {to je kazao Gospod.

31:4 I u~ini}e Gospod s njima kako je u~inio sa Sionom i Ogom, carevima amorejskim i sa zemljom njihovom, te ih je istrebio.

31:5 Zato kad vam ih preda Gospod u~inite im sasvim onako kako sam vam zapovedio.

31:6 Budite slobodni i hrabri, i ne bojte ih se i ne pla{ite se od njih; jer Gospod Bog tvoj ide s tobom, ne}e odstupiti od tebe, niti }e te ostaviti.

31:7 Potom dozva Mojsije Isusa, i re~e mu pred svim Izrailjem: Budi slobodan i hrabar; jer }e{ u}i s ovim narodom u zemlju za koju se zakleo Gospod ocima njihovim da }e im je dati, a ti }e{ im je razdeliti u nasledstvo.

31:8 Jer Gospod koji ide pred tobom bi}e s tobom, ne}e odstupiti od tebe, niti }e te ostaviti, ne boj se i ne pla{i se.

31:9 I Mojsije napisu ovaj zakon, i dade ga sve{tenicima, sinovima Levijevim, koji no{ahu kov~eg zaveta Gospodnjeg, i svim stare{inama Izrailjevim.

31:10 I zapovedi im Mojsije govore{i: Svake sedme godine, u odre|eno vreme godine oprosne, na praznik senica,

31:11 Kad do|e sav Izrailj i stane pred Gospoda Boga svog na mestu koje izabere, ~itaj ovaj zakon pred svim Izrailjem da ~uju,

31:12 Sabrav{i narod, ljude i `ene, decu i do{ljacke, koji budu u mestima tvojim, da ~uju i u~e da se boje Gospoda Boga va{eg, i dr`e i tvore sve re~i ovog zakona;

31:13 I sinovi njihovi, koji jo{ ne znaju, neka ~uju i u~e bojati se Gospoda Boga va{eg, dokle ste god `ivi na zemlji u koju idete preko Jordana da je nasledite.

31:14 A Gospod re~e Mojsiju: Evo, pribli`i se vreme da umre{. Dozovi Isusa i stanite obojica u {atoru od sastanka, da mu dam zapovesti. I otide Mojsije i Isus, i stado{e u {atoru od sastanka.

31:15 I javi se Gospod u {atoru u stupu od oblaka, i staja{e stup od oblaka nad vratima od {atora.

31:16 I re~e Gospod Mojsiju: Evo, ti }e{ po~nuti s ocima svojim; a narod ovaj ustav{i ~ini}e preljubu za tu|im bogovima one zemlje u koju ide, i ostavi}e me i pokvari}e zavet moj, koji u~inih s njima.

31:17 I onda }e se raspaliti moj gnev na njih, i ostavi}u ih, i sakri}u lice svoje od njih; oni }e se

pro`dreti, i sna}i }e ih zla mnoga i nevolje; i onda }e re}i: Da me ne sna|o{e ova zla zato {to Bog moj nije posred mene?

31:18 A ja }u onda sasvim sakriti lice svoje za sva zla koja u~ini{e obrativ{i se k drugim bogovima.

31:19 Zato sad napi{ite sebi ovu pesmu, i nau~i je sinove Izrailjeve; metni im je u usta da mi ta pesma bude svedok na sinove izrailjeve.

31:20 Jer }u ga odvesti u zemlju za koju sam se zakleo ocima njegovim, u kojoj te~e mleko i med; onde }e jesti i nasiti}e se i ugoji}e se, pa }e se onda obratiti k drugim bogovima i njima }e slu`iti, a za mene ne}e mariti, i pokvari}e zavet moj.

31:21 A kad ga sna|u zla mnoga i nevolje, onda }e ta pesma svedo~iti na njih; jer se ne}e zaboraviti niti }e je nestati iz usta semena njihova. Jer znam misli njihove i {ta }e jo{ danas ~initi, pre nego ih uvedem u zemlju za koju sam se zakleo.

31:22 I napisu Mojsije tu pesmu onaj dan, i nau~i sinove Izrailjeve.

31:23 I Gospod dade zapovesti Isusu Navinom govore{i: Budi slobodan i hrabar, jer }e{ ti uvesti sinove Izrailjeve u zemlju za koju sam im se zakleo i ja }u biti s tobom.

31:24 I kad napisu re~i ovog zakona u knjigu, sve do kraja,

31:25 Zapovedi Mojsije Levitima, koji no{ahu kov~eg zaveta Gospodnjeg, govore{i:

31:26 Uzmite ovu knjigu zakona i metnite je pokraj kov~ega zaveta Gospoda Boga svog, da bude onde svedok na vas.

31:27 Jer znam nepokornost tvoju i tvrdi vrat tvoj. Eto, dokle sam jo{ `iv s vama, do danas, bija{te nepokorni Gospodu; a kamoli kad ja umrem?

31:28 Skupite meni sve stare{ine od plemena svojih i upravitelje svoje da im ka`em da ~uju ove re~i, i da im zasvedo~im nebom i zemljom.

31:29 Jer znam da }ete se po smrti mojoj pokvariti, i za}i s puta koji vam zapovedih; i zato }e vas zadesiti ovo zlo najposle, kad stanete ~initi {ta je zlo pred Gospodom gneve}i Ga delom ruku svojih.

31:30 I izgovori Mojsije da ~uje sav zbor Izrailjev re~i ove pesme do kraja.

GLAVA 32

S lu{aj, nebo, govori}u; i zemlja neka ~uje govor usta mojih.

32:2 Neka se spusti kao da`d nauka moja, i neka padne kao rosa govor moj, kao sitan da`d na mladu travu i kao krupan da`d na odraslu travu.

32:3 Jer }u javljati ime Gospodnje; veli~ajte Boga na{eg.

32:4 Delo je te Stene savr{eno, jer su svi putevi Njegovi pravda; Bog je veran, bez nepravde; pravedan je i istinit.

32:5 Oni se pokvari{e prema Njemu; njihovo nevaljalstvo nije nevaljalstvo sinova Njegovih; to je rod zao i pokvaren.

32:6 Tako li vra}ate Gospodu, narode ludi i bezumni? Nije li On Otac tvoj koji te je zadobio? On te je na~inio i stvorio.

32:7 Opomeni se nekada{njih dana, pogledajte godine svakog veka; pitaj oca svog i on }e ti javiti, starije svoje i kaza}e ti.

32:8 Kad Vi{nji razdade nasledstvo narodima, kad razdeli sinove Adamove, postavi me|e narodi-ma po broju sinova Izrailjevih.

32:9 Jer je deo Gospodnji narod Njegov, Jakov je u`e nasledstva Njegovog.

32:10 Na|e ga u zemlji pustoj, na mestu stranom gde bu~i pusto}; vodi ga unaokolo, u~i ga i ~uva kao zenicu oka svog.

32:11 Kao {to orao izmamljuje orli}e svoje, di`e se nad pti}ima svojim, {iri krila svoja, uzima ih i nosi na krilima svojim,

32:12 Tako ga Gospod vo|a{e, i s njim ne be{e tu|eg boga;

32:13 Vo|a{e ga na visine zemaljske da jede rod poljski, i dava{e mu da sisa med iz stene i ulje iz tvrdog kamena,

32:14 Maslo od krava i mleko od ovaca s preti-linom od jaganjaca i ovnova vasanskih i jaraca, sa srcem zrna p{eni~nih; i pio si vino, krv od gro`|a.

32:15 Ali se Izrailj ugoji, pa se stade ritati; utio si, udebljao i zasalio; pa ostavi Boga koji ga je stvorio, i prezre stenu spasenja svog.

32:16 Na revnost razdra`i{e Ga tu|im bogovi-ma, gadovima razgnevi{e Ga.

32:17 Prinosi{e `rtve |avolima, ne Bogu, bogovi-ma, kojih nisu znali, novim, koji iz bliza do|o{e, kojih se nisu stra{ili oci va{i.

32:18 Stenu koja te je rodila zaboravio si; zaboravio si Boga Stvoritelja svog.

32:19 Kad to vide Gospod, razgnevi se na sinove svoje i na k}eri svoje,

32:20 I re~e: Sakri}u od njih lice svoje, vide}u kakav }e im biti posledak, jer su rod pokvaren, sinovi u kojima nema vere.

32:21 Oni me razdra`i{e na revnost onim {to nije Bog, razgnevi{e svojim ta{tinama; i ja }u njih razdra`iti na revnost onim koji nije narod, narodom ludim razljuti}u ih.

32:22 Jer se oganj razgoreo u gnevu mom, i gore}e do najdubljeg pakla; spali}e zemlju i rod njen, i popali}e temelje brdima.

32:23 Zgrnu}u na njih zla, strele svoje pobaca}u na njih.

32:24 Glad }e ih cediti, vru}ice i ljuti pomori pro`dira}e ih; i zube zverske posla}u na njih i jed zmija zemaljskih.

32:25 Spolja }e ih ubijati ma~, a po kletima strah, i momka i devojkju, dete na sisi i sedog ~oveka.

32:26 Rekao bih: Raseja}u ih po svim uglovima zemaljskim, u~ini}u da nestane spomen njihov izme|u ljudi,

32:27 Da mi nije do mr`nje neprijateljeve, da se ne bi neprijatelji njihovi poneli i rekli: Ruka se na{a uzvisila, a nije Gospod u~inio sve ovo.

32:28 Jer su narod koji propada sa svojih name-ra, i nema u njih razuma.

32:29 Kamo da su pametni, da razumeju ovo, i gledaju na kraj svoj!

32:30 Kako bi jedan gonio hiljadu a dvojica terala deset hiljada, da ih nije stena njihova prodala i Gospod ih predao?

32:31 Jer stena njihova nije kao naša Stena; neprijatelji naši neka budu sudije.

32:32 Jer je ~okot njihov od ~okota sodomskog i iz polja gomorskog; gro` | e je njihovo gro` | e otrovno, puca su mu gorka.

32:33 Vino je njihovo otrov zmajevski, i ljuti jed aspidin.

32:34 Nije li to sakriveno kod mene, zape~a}eno u riznicama mojim?

32:35 Moja je osveta i plata, u svoje vreme popuznu}e noga njihova, jer je blizu dan propasti njihove, i ide brzo {ta }e ih zadesiti.

32:36 Sudi}e Gospod narodu svom, i `ao }e mu biti sluga Njegovih, kad vidi da je pro{la snaga i da nema ni{ta ni od uhva}enog ni od ostavljenog.

32:37 I re}i }e: Gde su bogovi njihovi? Stena u koju se uzda{e?

32:38 Koji salo od `rtava njegovih jedo{e i pi{e vino od naliva njihovih. Neka ustanu i pomognu vam, i neka vam budu zaklon.

32:39 Vidite sada da sam ja, ja sam, i da nema Boga osim mene. Ja ubijam i o`ivljujem, ranim i isceljujem, i nema nikoga ko bi izbavio iz moje ruke.

32:40 Jer podi`em k nebu ruku svoju i ka`em: Ja sam `iv doveka.

32:41 Ako nao{trim sjajni ma~ svoj i uzmem u ruku sud, u~ini}u osvetu na neprijateljima svojim i vrati}u onima koji mrze na me.

32:42 Opoji}u strele svoje krvlju, i ma~ }e se moj najesti mesa, krvlju ise~enih i zarobljenih, kad po~nem osvetu na neprijateljima.

32:43 Veselite se narodi s narodom Njegovim, jer }e pokajati krv sluga svojih, i osveti}e se neprijateljima svojim, i o~isti}e zemlju svoju i narod svoj.

32:44 I do | e Mojsije i izgovori sve re-i pesme ove narodu, on i Isus, sin Navin.

32:45 A kad izgovori Mojsije sve re~i ove svemu Izrailju,

32:46 Re-e im: Privijte srce svoje k svim re~ima koje vam ja danas zasvedo~avam, i kazujte ih sino-

vima svojim da bi dr`ali sve re~i ovog zakona i tvorili ih.

32:47 Jer nije prazna re~ da za nju ne marite, nego je `ivot va{; i tom }ete re~ju produ`iti dane svoje na zemlji, u koju idete preko Jordana da je nasledite.

32:48 U isti dan re-e Gospod Mojsiju govore}i:

32:49 Izi | i na ovu goru avarimsku, na goru Navav, koja je u zemlji moavskoj prema Jerihonu, i vidi zemlju hanansku koju dajem sinovima Izrailjevim u dr`avu.

32:50 I umri na gori na koju izi | e{, i priberi s k rodu svom, kao {to je umro Aron, brat tvoj na gori Oru i pribrao se k rodu svom.

32:51 Jer mi zgre{iste me | u sinovima Izrailjevim na vodi od sva | e u Kadisu u pustinji Sinu, {to me ne proslaviste me | u sinovima Izrailjevim.

32:52 Pred sobom }e{ videti zemlju, ali ne}e{ u nju u}i, u zemlju koju dajem sinovima Izrailjevim.

GLAVA 33

A ovo je blagoslov kojim blagoslovi Mojsije, ~ovek Bo`ji sinove Izrailjeve pred smrt svoju.

33:2 I re-e: Gospod izi | e sa Sinaja, i pokaza im se sa Sira; zasja s gore faranske, i do | e s mno{tvom hiljada svetaca, a u desnici mu zakon ognjeni za njih.

33:3 Doista ljubi narode; svi su sveti Njegovi u ruci Tvojoj; i oni se slego{e k nogama Tvojim da prime re~i Tvoje.

33:4 Mojsije nam dade zakon, nasledstvo zboru Jakovljevom.

33:5 Jer be{e car u Izrailju, kad se sabirahu knezovi narodni, plemena Izrailjeva.

33:6 Da `ivi Ruvim i ne umre, a ljudi njegovih da bude malo!

33:7 A za Judu re-e: Usli{i Gospode glas Judin, i dovedi ga opet k narodu njegovom; ruke njegove neka vojuju na nj, a Ti mu poma`i protiv neprijatelja njegovih.

33:8 I za Levija re~e: Tvoj Tumim i Tvoj Urim neka budu u ~oveka Tvog svetog, kog si oku{ao u Masi i s kojim si se prepirao na vodi Merivi;

33:9 Koji ka`e ocu svom i materi svojoj: Ne gledam na vas; koji ne poznaje bra}e svoje i za sinove svoje ne zna, jer dr`i re~i Tvoje i zavet Tvoj ~uva.

33:10 Oni u~e uredbama Tvojim Jakova i zakonu Tvom Izrailja, i me}u kad pod nozdrve Tvoje i `rtvu {to se sa`i`e na oltar Tvoj.

33:11 Blagoslovi, Gospode, vojsku njegovu, i neka Ti milo bude delo ruku njegovih; polomi bedre onima koji ustaju na nj i koji mrze na nj, da ne ustanu.

33:12 Za Venijamina re~e: Mili Gospodu nastava}e bez straha s Njim; zaklanja}e ga svaki dan, i me|u ple}ima Njegovim nastava}e.

33:13 I za Josifa re~e: Blagoslovena je zemlja njegova od Gospoda blagom s neba, rosom i iz dubine odozdo,

33:14 I blagom koje dolazi od sunca, i blagom koje dolazi od meseca.

33:15 I blagom starih brda i blagom ve~nih humova.

33:16 I blagom na zemlji i obiljem njenim, i milo{u onog koji stoji u kupini. Neka to do|e ne glavu Josifu i na teme odvojenome izme|u bra}e svoje.

33:17 Krasota je njegova kao u prvenca teleta, i rogovi njegovi kao rogovi u jednoroga; njima }e bosti narode sve do kraja zemlje; to je mno{tvo hiljada Jefremovih i hiljade Manasijine.

33:18 A za Zavulona re~e: Veseli se Zavulone izlaskom svojim, i Isahare {atorima svojim.

33:19 Narode }e sazvati na goru, onde }e prineti `rtve pravedne; jer }e obilje morsko sisati i skriveno blago u pesku.

33:20 A za Gada re~e: Blagosloven je koji {iri Gada; on nastava kao lav, i kida ruku i glavu.

33:21 Izabra sebi prvo, jer onde dobi deo od Onog koji daje zakon; zato }e i}i s knezovima narodnim, i izvr{avati pravdu Gospodnju i sudove Njegove s Izrailjem.

33:22 A za Dana re~e: Dan je lavi}, koji }e iskakati iz Vasana.

33:23 I za Neftalima re~e: Neftalime, siti milosti i puni blagoslova Gospodnjeg, zapad i jug uzmi.

33:24 I za Asira re~e: Asir }e biti blagoslov mimo druge sinove, bi}e mio bra}i svojoj, zamaka}e u ulje nogu svoju.

33:25 Gvo`|e i bronza bi}e pod obu}om tvojom; i dokle traju dani tvoji traja}e snaga tvoja.

33:26 Izrailju! Niko nije kao Bog, koji ide po nebu tebi u pomo}, i u veli~anstvu svom na oblacima.

33:27 Zaklon je Bog ve~ni i pod mi{icom ve~nom; On }e odagnati ispred tebe neprijatelje tvoje, i re}i }e: Zatri!

33:28 Da bi nastavao Izrailj sam bezbri`no, izvor Jakovljevi, u zemlji obilnoj `itom i vinom; i nebo }e njegovo pokropiti rosom.

33:29 Blago tebi narode Izrailju! Ko je kao ti, narod kog je sa~uvao Gospod, {tit pomo}i tvoje, i ma~slave tvoje? Neprijatelji }e se tvoji poniziti, a ti }e{ gaziti visine njihove.

GLAVA 34

Tada izi|e Mojsije iz polja moavskog na goru Nava, na vrh Fazge, koja je prema Jerihonu; i pokaza mu Gospod svu zemlju od Galada do Dana;

34:2 I svu zemlju Neftalimovu; i zemlju Jefremovu i Manasijinu, i svu zemlju Judinu do mora zapadnog,

34:3 I ju`nu stranu, i ravnicu, dolinu pod Jerihonom mestom gde ima mnogo palmovih drveta do Sigora.

34:4 I re~e mu Gospod: Ovo je zemlja, za koju sam se zakleo Avramu, Isaku i Jakovu govore}i: Semenu tvom da}u je. Pokazah ti da je vidi{o~ima svojim, ali u nju ne}e{ u}i.

34:5 I umre onde Mojsije, sluga Gospodnji u zemlji moavskoj po re~i Gospodnjoj.

34:6 A pogrebe ga Gospod u dolini u zemlji moavskoj prema Vet-Fegoru; i niko ne dozna za grob njegov do dana{njeg dana.

34:7 I beše Mojsiju sto i dvadeset godina kad umre, i ne behu potamnele o~i njegove niti ga snaga izdala.

34:8 I plakaše sinovi Izrailjevi za Mojsijem u polju moavskom trideset dana; i pro|oše pla~ni dani `alosti za Mojsijem.

34:9 A Isus sin Navin beše pun duha mudrosti, jer Mojsije beše metnuo na nj ruke svoje. I slu{aše ga sinovi Izrailjevi, i tvoriše kao što zapovedi Gospod preko Mojsija.

34:10 Ali ne usta više prorok u Izrailju kao Mojsije, kog Gospod pozna licem k licu,

34:11 U svim znacima i ~udesima, za koja posla Gospod da ih u~ini u zemlji misirskoj na Faraonu i na svim slugama njegovim i na svoj zemlji njegovoj,

34:12 I u svim delima krepke ruke i u svim strahotama velikim, koje u~ini Mojsije pred svim Izrailjem.